

سید ابوالاعلیٰ مودودی

اسلام بنیادی تعلیمات (نیات)

دارالعمروہ - لاہور

www.iqbalkalmati.blogspot.com

اسلام بنیادی تعلیمات (دنیات)

از
سید ابوالاعلیٰ مودودی

مترجم
میر محمد امین گچلی

www.iqbalkalmati.blogspot.com

شنگے کنوے

دارالعرفان

منصورہ لاہور - پاکستان

ل

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۷	پیغمبری و اصلیت	۱	پیش گال
۴۲	پیغمبر و پیکہ آرگ		اولی رد
۴۵	پیغمبر و اطاعت بز ان کستری کنگ	۴	اسلام
	پیغمبر و سرایان آرگ و لوٹ و گزر		نام بندگ و سبب
۴۹	پیغمبری و کسانیں تارتخ و		اسلام و مطلب
۵۷	حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم و نبوت	۵	اسلام و اصلیت
۶۰	نبوت و محمدی و دلیل	۱۰	کفر و تاوان
۷۲	ختم نبوت و دلیل	۱۹	اسلام نپ
۷۹	چہارنی رد	۲۵	دوہی رد
"	ایمان مفصل		ایمان و اطاعت
۸۱	اللہ و سر ایمان		کستری و واسطہ علم و سدکی و گزر
۸۳	لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مطلب	۲۸	ایمان و سیپت
۸۴	لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اصلیت	۳۱	علم و رسک و سوب
۹۴	اللہ و زندگی و توحید و اعتقاد و اثر	۳۴	گیبی و ایمان
۱۰۲	اللہ و ملائکہ ہانی سر ایمان	۳۶	سہمی رد

مصنف — سید ابوالاعلیٰ مودودیؒ

مترجم — میر محمد امین گچکی

صفحات — ۱۹۶

بہا — ۱۲/

شنگہ کنوکہ — دارالعرفیہ منصورہ لاہور

بھاکنوکہ — پاک نیوز ایجنسی - تربت - مکران

شنگہ سالہ — اگست ۱۹۸۲ء

چاپے جاء — اسحاقیہ پرنٹنگ پریس کراچی

تعداد — ایک ہزار

پیش گال

مولانا سید ابوالاعلیٰ مودودی عالم اسلام و ایک نامدار عالم
 و زانت کارے ایسے ذات بیچ و ڈیں تعارف و محتاج نہ انت۔ آ میا
 اسلام و دینی و راجی زندے ہرچ تک و پھندانی سر کتاب نبشتہ کتا۔
 چونہ ہی و مولانا سید ابوالاعلیٰ مودودی و نبشتہ کتگیں سبیں
 کتابان یک خاصیں مرتبہ و ہست۔ بلے ہتیں کتاب پہ سدک و یقین و
 او اثر کنگ و وقی مٹ و ت انت۔ چہمے ہتیں کتابانی تہا یک کتابے
 ہمیش انت۔ اے کتاب و تہا اسلام و بنیادی اعتقاد و عمالانی سرا
 چینرے نبشتہ کنگ بو تہ۔ اے کتاب و طرز بیان و بازیں ماں گشتگیں
 عقل و دماغاں و صاف کت او شک و شبہ و تہا کپتگیں و چنو مردماں و
 چہ ایمان و سدک و دولت و مالا مال کت و اسلام و راستی و حقیقت و
 ہر و جت۔ ہرچ کس کہ حقین راہ و لوٹوک انت او پہ دلجعی ہمے راہ و
 سر راوگ لوٹیت۔ پہ آئی اے کتاب و وانگ الی انت۔
 اے کتاب و جند اردو زبان و نبشتہ کنگ بو تہ۔ بلے و گنیاد دگر
 بازیں زبانانی تہا ترجمہ بو تہ۔ بلوچی زبان و تہا اسلام و بابت پوشیں سر
 جمیں کتاب باز کم ہست۔ پیشا من اللہ و نام و را گیت و اے کتاب

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۱۵۳	دین و شریعت	۱۰۵	اللہ و کتابانی سرا ایمان
	دین و شریعت و تہا پرک	۱۱۲	اللہ و پیغمبرانی سرا ایمان
۱۵۵	شریعت حکمانی و گریگ و وسیلہ	۱۱۶	آخرت و روچے سرا ایمان
۱۵۶	فقہ	۱۱۷	آخرت و روچے سرا اعتقاد و لوٹ
۱۵۹	تصوف	۱۲۲	آخرت و روچے راستی و سرا بسیدہ
۱۶۳	ہفتی رد	۱۲۸	کلمہ طیبہ
۱۶۳	شریعت و حکم	۱۳۰	پنجی رد
۱۶۸	حق و چار قسم (برہ)	۱۳۰	عبادات
۱۶۹	اللہ و حق	۱۳۲	عبادت و مطلب
۱۷۲	نفس و حق	۱۳۷	نماز
۱۷۸	ہلوک و حق	۱۳۹	روپک
۱۸۹	سبیں جہان ہلوکات و حق	۱۴۳	زکوت
۱۹۱	نمیرانیں و جہاں گیریں شریعت	۱۴۵	چ
		۱۴۹	اسلام حمایت
		۱۵۳	شمسی رد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اے کتاب پیش گال

اے کتاب مولانا سید ابوالاعلیٰ مودودی مرحوم، ایک مشہوریں کتابے بنام دینیات و بلوچی ترجمین۔ کتابے اہمیت و فائدہ و انوکا نودت معلوم بیت اشی تہا اسلامے بنیادی عقیدہ و اعمالانی یک گونڈیں تعارفے کنگ بوتنگ طرز بیان دگپارا دے ایرگیجک وڈ۔ مولانا مرحوم و کمالاتاں یک کمالے۔

پداے برات و ابہ محمد امین و لے کتاب بلوچیہ ترینک و ترجمہ کنگ۔
داجہ محمد امین بلوچی و اہل زبانے دپہ بلوچی جہل و برزاں شربلدنت۔

پداہم اے آہی اولی تجربہ انت۔ دچونایا انسانی کوشش پہ
دراہیں کمزوریاں پیک بوت نکنت۔ اگر کجام یک براتیا اشی تہا۔ کی گندگا
آتمک تو و ابہ محمد امین صاحبہارا سرھاں بکنت۔

پمئی زانگا ای ترجمہ بازووش و جواننت۔ اللہ تعالیٰ اشی مزدوٹو ابا
مصنف و مترجم دوشیناں بدنت۔ آمین۔

عبدالحق فادم دالحدیث

تربت

۱۲ مارچ ۱۹۸۳ء

۲
و بلوچی زبان تہا ترینک و جہد بناہ کت۔ بلے من زانیں کہ منی اے
جہد تہ کجام حداکامیاب بوت۔ پرپہ کہ من دتی بے علی و پہ بلوچی زبان
و نابلدی و شرزائیں۔ من نہ بلوچی زبان و تہا قلمکار اؤں نہ شاعرے
بلے بلوچی زبان و دامن پہ اسلامی کتابانی نہ یوگے سٹوب مالے سکیں
دات کہ من اے گنڈگیں کتاب و بلوچی زبان ترجمہ یکنی۔ ترجمہ کنگ تہا من
شش ہے بوت کہ ترجمہ اصل و رند پدانی سرابہ بیت۔ منی اے
کوشش تہ کجام حداکامیاب انت۔ ایشے فیصلہ و دانوک و ت کنت
اے کتاب و ترجمہ منی ادلی جہد انت کہ پہ ردی و غلطی و پاک
رانت۔ من گوں شرپہاریں دانوکاں دست بندی کنیں کہ امانا پہ منی ہرچ
ڈیں غلطی و معلوم دار بہ کنت۔

۱۲ فروری ۱۹۸۳ء

محمد امین کجلی

ketabmajjani.blogfa.com/

اسلام

نام بندگان و سبب بزرگان اسلام و مطلب اسلام و اصلیت۔
کفر و اصلیت۔ کفر و تاواں۔ اسلام و نپ۔

نام بندگان و سبب

دگنیاء تھا ہر چہنیکہ دین ہست چہ آہاں ہر یکے نام یا پہ یک
گچین و مردے نام و سرا ایر کنگ بوتہ یا گڈا اے ہما قوم و نام سرا ایر
کنگ بوتہ کہ ہما قوم و تھا اے دین دوی بوتہ۔ ہنجوش کہ عیسائیت
و نام پیشا عیسائیت انت۔ اے دین و نام گپت گوں حضرت عیسیٰ و
انت۔ بد و دھمت و نام پیشا بد و دھمت انت کہ آئے ٹا ہینوک ہما تا
بد و انت ندر و شتی دین نام دتی ٹا ہینوک زردشت و نام و سرا ایر انت
ہے وڈا یہودی دین یک اچیں ٹکے و تیا دوی بوت کہ آئے
نام یہوداہ ات انجولیش ہا لور و اندر گ دینانی بار و انت۔ بلے
اسلام سیپت ہمیش انت کہ آچہ ہچ مردے یا قومے نیمگ و نام گپت
نہ انت۔ بلکیں آئے نام و ت یک سر جیں سیپتے و پد و را کنت کہ
سیپت لفظ "اسلام" و مطلب و تھا پیدا ور بیت۔ اے نام و ت

سرا کنت کہ اے دین یک مردے ٹا ہینتگیں دین و نہ انت او نہ پہ
یک قومے و گچین بوتہ۔ ایٹرا گوں ہچ مردے یا قومے و نزدیکی نسبت
ایشی و مطلب ہلوک و تھا اسلام و سیپت و پیدا کنگ انت۔
پیشا ہرچ دور و بارگ و ہرچ قومے نیکیں مردمانی تھا اگن اے
سیپت دوی بوتہ۔ بوتہ گنت "مسلمان بوتہ گنت" "مسلمان انت"
او دیمتر اہم مسلمان بنت۔

بزرگان اسلام و مطلب

عربی زبان و تھا بزرگان اسلام و مطلب زیر دستی و تابداری انت
دین اسلام ہلوک و را اللہ بندگی کنگ و ایر دست یوگ و حکم و
دنت۔ پیشا اے دین نام اسلام ایر کنگ بوت۔ اسلام و مطلب بزرگان
گلامی و ایر دست یوگ انت ketabmajjani.blogfa.com/

اسلام و اصلیت

شماز انت کہ و گنیاء تھا ہر چہنیکہ چیز کہ ہستنت آ و درست۔
یک راہ بند و قانود و زیر دست انت۔ ماہ۔ ر وچ۔ استال و دست
یک حکمیں راہ بندے تھا انت کہ چہ آچیا یک ٹودی ٹلے کساس
و دیر بوت نہ کنت۔ گل زمین دتی خاصیں رفتار و تربیت۔ پہ اٹیا
ہرچ و دھ و پاس و راہ او وایک بوتہ۔ آئے تھا مکیں پرک و

ہم نہ بیت۔ آپ گوات۔ روشنائی۔ گرمی۔ درست یک راہ بندے
رند گیر نت۔ در چک دار۔ کوہ و جبل مُرند و پُرند۔ ہر چیز وقتی
ٹاہنیتگیں راہ و سرا پیدا ک بنت۔ مزن بنت اُد پیدا مرننت سے
وڈا اگہ مردے جند و بار و ہیرت بچارے تہ زانے اُدی قدرت و
قانود وراثت و سرا انت۔ ہرچ راہ بندے کہ پہ آئے زند و استہ
ٹاہینگ بوتہ آہائیے پیا ساہ کشیت۔ آپ تمام وارت روژنائی
و گرمی گیت آئے دل سرد سرد بگ۔ ہوں و رد آو دم کشنگ و گلیں
دس و سوہ ہمارا ہبندے و سرا انت۔ ہمے پیا آئے مگر۔ روت۔
پپ۔ آئے رگ و بند دست و پا۔ زبان۔ گوش۔ پوز اُد آئے
بدن و بند بند ہما کارا کنگ و انت کہ پہ ہماٹیا اڈوئیگ بوت۔
اُد ہماڈول و آندا سر پد کنگ بوتہ کار کننگا انت۔

اے محکمیں قانود و چار بند و تہا مزن مزین استالاں بگرتا
زمین اے کسانیں زرگ و کیت ادرست آہئے چنگل تہا بند ننت
یک مزین و اجھے و ٹاہنیتگیں قانود ننت کہ سبیں جہان اوجہاں و ہر
چیز و اجھے ایر دست ننت پرچہ کہ ادرست ہماٹھے پرچہ کہ ادرست
ہماٹھے اڈکتہ گیں قانود وراثت و پرماں و ننت اُد ہماٹھی گوشتن و
سر و جز گانت ہمے سو ب تیو دگیں جہاں و دین اسلام انت انچو ماشمارا
پیسر تر گدشت کہ خدائ گلامی کنگ پر ماداری و نام اسلام ننت۔ ماہ
روح استال۔ درست ”مسلم“ براں مسلمان ننت۔ ہمے وڈ زمین

آپ گوات۔ در چک سنگ اُد حیوان صم ”مسلم“ ننت۔ ہما مردم کہ اللہ
و پچہ نیارت اُد پچہ آہئے مننگ مکر انت یا ہما مردم کہ پچہ خدا ابید و گران
و سجدہ کنت اُد آہئے دا جہٹی تہا دگہ شریدار کنت۔ آہم وقتی خصلت
و عادت و سبب و مسلم ننت۔ پرچہ کہ آہئے پیدا ک بوگ۔ زندگ
اُد مرگ درست خدائی قانود و پرمان و ننت۔ آہئے بدن و سبیں
رگ و بند۔ ہڈ و گوشت و دین اسلام ننت۔ پرچہ بدن و درستی
اعضاہانی اڈبوگ مزن بوگ و مرگ خدائی قانود وراثت و اڈبنت
بلکیں قنا و ہدا کہ آہئے ہما زبان کہ پہ نازانتی و کفر و شرک و گپ و
بہراں در شان کنت۔ آہم پچہ مسلمانی و در نہ ننت۔ آہئے ہما سر کہ آپہ
زوراں سری اچ خدائ ابید و گر و دیما جہل کنت اہم پچہ ازل و مسلم
انت۔ آہئے ہما دل کہ پہ نادانی خدا ابید پچہ دگرانی عزت و دوستی
و پُر ننت اہم پچہ اصلا مسلم ننت۔ پرچہ اے درستی چیز خدائ قانود
و پر ما بردار انت۔ اہانی ہرچ مرگ خدائ قانود ایر دست ننت۔
نوں یک دگہ ڈولے و بچار

بنیاد و یک تیاوتے ایش انت کہ آپو اندگہ مہلوک قدرت و
قانود و محکمیں دام و تہا بندوگ ننت۔ اُد اے رہبندانی رند گیری آہئے
سرا الم ننت۔

دو ہی تیاوتے ایش انت کہ انسان و را اگل ماں اُد و
زانگ مارگ اُد حیاے در شان کننگ و تاگت و داریت۔ آپہ وقتی

گشاد ء یک گپ ء منیت دوہمی ء منیت ۔ یک وڈے ء دوست
کنت دوہمی ء نا دوست کنت ۔ زندہ مانی کارانی تھا چہ وقی ارادہ
وت لاہبندے ٹائینیت ۔ یاد گرانی ٹائینگیں راہبنداں زور بت
اے پیمیا اچو دگنیاء اندگہ چیزانی وڈیک ٹائینگیں قانو دے بندی
کنگ نہ بوتہ ۔ بلکیں اہرا وقی جندے حیاں ء لیکہ ء کر دے درگیجک
ء تھا آجوی داگ بوتہ ۔

بنی آدم ء زندے تھا اے دوہیں رنگ جتا جتا گندگ ء کانت ۔
اولیں رنگ ء اکہو دگنیاء اندگہ چیزانی وڈ اچ ازل ء مسلمان
ٹنت اُو پہ مسلمان بوگ ء الم ٹنت ۔ انچو کہ ماشمارا پمیر گشت ۔
دوہمی رنگ ء مسلمان بوگ اُو نہ بوگ ایٹے جندے دس ء
ٹنت ۔ اُوہٹے مرضی ء سلوب ء مردم دو ڈلانی تھا بہر بنت ۔

یک مردے ہما ٹنت کہ آدتی پیدا ک کنوک ء پچاہ کاریت ۔ اہرا
وقی واہہ ء ردوینوک زانت ۔ آدتی زندے ہرچ کار دبارے کہ آئے
جندے مرضی ء سرائنت ہے درستیں کارانی تھا ہما واہہ ء دوست
کنگیں قانو دے پر مابرداری ء کنت ۔ گڈا آدم تیوگ ء ”مسلم“
بران منتوک ٹنت آئے اسلام ہرچ وڈا سراجم ٹنت پرچہ کہ آئے
زندے سزجی ء اسلام ٹنت ۔ نوں آپہ زانت ء ہما واہہ گلام
بوت پرچہ کہ چد و پمیر آئیا آئے گلامی پہ نازانتی کتہ ۔ نوں پہ رضا
رغبت ہما خدا ء زیر دست ٹنت کہ چد و پمیر پہ نازانتی آئے منوک

ء زیر دست بوتہ ۔ نوں آہیٹے ء زانگ راست ٹنت ۔ پرچہ آہیا
نون ہما خدا ء پچاہ آدرتہ کہ آئیا اہرا سرید بوگ ء علم حاصل کنگ ء
دس ء تاگت ء داتہ ۔ نوں آہیٹے عقل ء زانگ یک ٹنت ۔ پرچہ کہ آئیا
پہ عقل ء ہوش ہما خدا ء زیر دست بوگ ء ارادہ کتہ آہیا اہرا سرید بوگ
ء زانگ ء سیپت داتہ نوں آہیٹے زبان راست ٹنت پرچہ کہ آہما خدا
منگ ء قول ء کتہ ۔ آئیا اہرا گپ جنگ ء دس ء موہ داتہ ۔ نوں آہیٹے
سجیں زندے تھا راستی ٹنت آنوں پہ دس ء بے دسی دوہیں پیمیا
خدا ء قانو دے سرا بندی ٹنت ۔ نوں گوں سجیں کائنات ء آئے دوستی
ء ایمنی بوتہ پرچہ کہ آہما واہہ ء گلامی ء کنگ ٹنت کہ سجیں جہاں ء
ہر چیز ہماٹے گلامی ء کنت ۔ آنوں گل زمین ء سرا خدا ء نائب ٹنت ۔
سجیں جہاں پہ ہماٹے داستہ ٹنت ۔ اُو اللہ ء گینت ۔

کفر ء اصلیت

ketabmajjani.blogfa.com/

ایٹے ء بروری ء دوہمی مردم ہما ٹنت کہ مسلمان ودی بوتہ
اُو سجیں زندے بید کہ چہ زانت ء پیم ء مسلمان ات ۔ بے وقی اگل ء
پیم ء را کارے نہ بست ء خدائی پچاہ نیادرت ۔ اُو چہ وقی دس ء
خدا ء شک ء چہ منکر بوت ۔ اے وڈیں مردم کافر ٹنت ۔ کفر ء اصلیں
مطلب چیر و ٹیگ ء وڈگ ٹنت ۔ پوشیں مردم ء کافر پمیشالیگ بیت
کہ ائیا فطرت ء سرانادانی ء پوش ایرکینگ ۔ آ اسلام ء فطرت ء سرپداک

ہوتے۔ آہٹے سبیں بدن اؤ بدن ہرچ بہر اسلام ء فطرت ء سرکار کنگ
 ء ثنت۔ آہٹے کش ء پہنات ء سبیں دگنیاء اسلام ء راہبندانی سرا
 جگرنگ ء ثنت۔ بلے آہٹے عقل ء سرا یک پوش ء گپتہ۔ سبیں دگنیاء
 آہٹے جندے اصلیت پھ آٹیا چیر ء اندر ثنت۔ پیشا آوتی سرشت
 ء حلاپ () پکر کنت اؤ آہٹے حلاپ راوگ ء شوباز ء بیت۔
 نوں شہادت زانت کہ آدمی کہ کافر ثنت آپو نین مزین گراہی
 ء تہا کپتہ۔

کفر ء نقص ء تاوان

کفریک باہلی ء نا سر پدی ٹیت بلکہ اصلیں باہلی وت کفر ثنت
 پھ اے جر ء ستریں نادانی کجام بوت کنت کہ مردم پھ خدا ء نابلہ
 بہ بیت۔ یک مردے پھ وتی چمان اے جہاں ء انچو کیں مزین کارگلے
 ء شب ء اوچ پھ ہلگ ء بگندیت سبے ایشا مزانت کہ اے کارگل ء
 اڈ کنوک ء ہلاہینوک کے ثنت آکجام کازیکر ثنت کہ آٹیا کوئلہ آسن
 شورہ۔ کیلسم اؤ دگہ ہتیں انچو شیں چیزانی ہو کنگ پھ انسان موڈیں
 بے مٹ ء بے در وریں ہلوک ء پیدا کت یک مردے دگنیاء تہا ہرچ
 ینگ ء انچو شیں چیز ء کاران گندیت کہ آہانی ڈول ء ڈیل ء تہا بے
 در وریں انجیزی۔ حساب زانتی کیا گری اؤ اندگہ درستیں زانتکاریانی
 سیت ء کمال گندگ بنت۔ بلے مردم اے جر ء نہ زانت کہ علم ء حکمت

اؤ زانتکاری ء ہدائند کئے انت کہ آٹیا اے جہان ء درستیں کاران
 ء سرجم ء پلو کتہ گنت۔ نوں تو پکر بکن اؤ بچار پمکیں علم ء زانگ ء در
 وازنگ پھ پوشیں مردے ء پون چچ بنت کہ آہٹہ علم ء بنگی گام ء نابلہ
 بہ بیت توری آدمی ہر چند کہ چار دتپاس بہ کنت۔ ہر چند سر بخت۔
 آہٹہ چچ تھے تہا علم ء چچک ء سدکیں راہ دست نہ کپیت۔ پرچہ کہ پوشیں
 مردم ء بندات ء باہلی ء تہاری ء لہجی ء تہا کپتہ۔ پیشا تہا تن ء آسر ء
 لہجیں تہاری ء ابید آدگہ ہی نگندیت۔

کفریک ظلمیت بلکیں پھ درستان ء ستریں ظلم کفر ثنت۔ پرچہ
 شہاشر زانت کہ ظلم چنے راگوشت۔ ظلم ہمیش انت کہ چیزی ء راہو کئے
 جندے مرضی ء ہیل ء حلاپ پھ زور کار بگر۔ شمار اے جر معلوم بوت کہ
 دگنیاء تہا ہر چیز اللہ ء ایر دست ء بد ما بردار ثنت۔ آہانی سرشت
 ”اسلام“ بز ان اللہ قانوندانی بندی بوگ ء گستری کنگ انت۔ بکیں
 انسان ء بدن ء سبیں بند بندانی ہر ہر ہما سرشت ء سرا پیدا ک بوتہ۔
 اللہ مردم ء را اے چیزانی حاکی کنگ ء مکیں ء مہتری ء موہ داتہ بلے۔
 ہر چیز سرشت اے جر ء لو لوک ثنت کہ پھ آہٹی اللہ ء رضا ء مرضی ء سرا
 کار بکرت۔ بلے ہرچ آدمی کہ کفر کنت۔ آہٹہ اے درستیں چیزانی آہانی
 سرشت ء حلاپ کار گیت۔ پرچہ آہٹے تہا پھ اللہ ابید اندرانی مہتری
 نیم اؤ دوستی ء بت ایر انت اگہ پچے آہٹے دل اے جر لو لوک انت کہ
 آہٹہ خدا ء مہرا نیم اؤ مہتری پھ بہ بیت۔ آہٹہ وتی درستیں اعضا اؤ

دگنیاء اندگہ ہرچ آپیر کہ مردے دس ء ننت چہ ہما درساں خدائے رضا
 ء حلاپ کارگیت حالانکہ ہما درستیں چیزانی سرست اے جرء لوہیت
 کہ چہ آئی خدائے قانو دانی سرا کارگرگ بہ بیت ۔

نوں تو بگوش چہ اے مردم ء مسترین ظالم دگہ کئے بیت کہ ادتی
 زندگی ء تہا ہر چیز ء سرا ہر دہا بلکیں دتی جندے سرا ظلم ء زیادتی
 بہ کنت ۔

کفر تہنا ظلم ء نہ ائنت ۔ بلکیں ناشکراتی بدہوزی او سرکشی ننت
 مردم کوکیں پکر بکنت ء بجا ریت ! آیا اے چیز کہ انسان ء دست قدرت
 ء ننت ۔ ایشانی تہا آئیے دتی جندے ہو دکنگیں چیز کجام انت ۔ انسان
 عقل ء دماغ کئے ہو دکتہ ۔ آیشا دتی دل ، زبان ، چم ء پونز ، دست ء
 پا د او بدن ء سحیں اعضا کئے ہو دکتہ کنت ۔ آیا اے درست ۔

انسان ء جندے ٹاہنیتگیں انت ۔ یا اللہ ہو دکتہ کنت او کجام
 کس ء ایشان ء چو دلدار ء زیبا ء او کار آمد کتہ ۔ ہمے پیا ایشانی کار
 گرگ ء دس ء قوت مردم ء را کئے داتہ ۔ اللہ ! یا انسان ء دت
 دتا داتہ ۔ ہمے دوا انسان ء چپ ء چاگرد ء چیزانی پیدا کنوک ۔
 او آہاں ء پے انسان ء واسطہ پائیڈگ مند او کار آمد کنوک کئے انت
 آیا ! خدائے عزوجل ننت ؟ یا انسان دت ننت ۔ شما الم ء گوشیت کہ
 اے درستیں چیزانی پیدا کنوک ء مالک اللہ تعالیٰ ء جند ننت ۔
 چہ ہماہئے مہربانی ء بخشش ء اے چیز مردم ء را اسنت ۔

اگر اصلین ء حقیقت ہمیش ننت گداپہ اے مردم ء مستریاگی کئے بیت کہ آپہ اللہ
 ء دانگیں عقل آپہ اللہ ء رضا ء منشاء راہ ء حلاپ کارگیت او اللہ جندے بابت ء نالہ مہربانی
 پکر ء خیال دتی عقل ء بیا ریت ۔ ہمے پیا اللہ دانگیں دل ء پے اللہ ء
 حب ء دوستی ء ہو رک بہ کنت ؟

ہماچم ۔ زبان دست ء پا د او اندگہ سحیں چیز کہ اللہ ء آہرا
 داتہ کنت ہما درستان آپہ اللہ ء مرضی ء رضا ء حلاپ کار بندیت ۔
 اگہ یک گلایے دتی دایہ ء نمک ء دارت ء پداگوں دتی دایہ ء یوفائی
 بہ کنت او آئیے حق نمک ء ادامہ کنت گداپوشیں مردم نمک حرام گوشک
 بیت اینجو کہ اگہ یک سرکاری کارندے حکومت ء دانگیں حکم ء اختیاران
 ء جندے بہر حلاپ ء کار بہ بندیت ۔ گدا آسارندہ حکومت ء یاگی گوشک
 بیت ۔ ہمے پیا اگہ کس ء گوں دتی سنگت ء بیلاں دغا بہ بیت ۔ کھنا باز
 لیلگ بیت ۔ بلے خدایہ بدل ء مردے گوں نمک حرامی ۔ ناشکری ۔ بے
 منت ء او یاگی گری ء داہج اصلیت نیست ۔ پر چہ مردم مردم ء را کجا
 روزی دات کنت ۔ اے اللہ دانگیں رزق ننت کہ بندے دارت
 حکومت دتی کارندہاں ء کہ حکم ء حاکمی ء کنگ ء دس ء موہ پے کجادات
 کنت چہ ہما اختیاران کہ اللہ دانگنت ۔ مردے سرا مسترین حق
 آئیے مات ء پت ء گنت ۔ بلے اے جرم چارگی انت کہ مات ء پت ء دل
 ء را پک ء مہر ء محبت کئے پڑ کتہ ۔ پے پک ء ردوم ء واسطہ کئے مات ء
 سینہ پے شیر ء بد کتہ ۔ پے کسے ء پت ء دل ء تہا اے جراید کتہ کہ دتی

خون و ہیدانی پوریات و مژگوں دل و حب و دھک و پگوش
 و بلوست و یک زوری گزے و کہ پھل و نام و پرمنت ندریکنت -
 او پر آئے ردونگ و مزنگ و واسطہ و قی داب و آرام او و مر
 کٹ و کمائی و حاصل قربان بہ کنت -

شمانوں دت گوشنت کہ ہما خدا کہ انسان و اصلیں و اہم و منت
 لڈ منت اگہ مردم چہ ہے و اہم و گلان و منکر بیت - آئیادتی نور مزانت
 او چہ آئے بندگی و انکار بہ کنت گڈ اتودت گوش کہ چہ ایشی و ستریں
 یاگی گری گجام نینت - اے پونیں مزیں ناشکراتی و نک حرامی نیت -

چہ اے جر و دل و جزم براں کہ چہ کفر کنگ و مردم خدا و کارے
 حرابکت کنت - پر چہ کہ اللہ تعالیٰ ہما بادشاہ منت ملک او بادشاہی
 و راہچ سند و نیل نیست - آئے ملک انجو مزن و شاناب منت کہ اگہ
 مردے مزن مزیں دور گنداں چما بکنت و بچا ریت - آ اللہ و بادشاہی
 و ہمد و بنداں نہ گندیت - او ایشا زانت نہ کنت آئے سلطنت پر کجا
 کٹیت و آسربیت - آ بادشاہ کہ آئے زور و طاقت انجو گیش انت
 کہ لے گل زمین روچ - او اندگہ بازیں مزن مرنین استال آئے یک
 اشارہ و سر چو پی و ترن زمین و آسمان و تہے ہرچ گنج و دولت و مالک تنہا ہما
 منت - ایشانی تہا کس شریدار نہ منت آ انجو شیں بے پرواہن بادشاہ
 ات کہ سبیں جہان ہمایے و از مندگ منت - گڈ اے بزرگیں انسان
 و چہ دس است - چہ اے بزرگیں مہلوک و کافر بوگ و یا نہ بوگ

اے بادشاہ و راہچ تاوان نہ بیت - بلکیں چہ کفر سرکشی و انسان و قی
 جندے بر بادے و اسباب و چ کنت -

کفر او ناسر پدنی و المیں پد ہمیش منت کہ انسان پر عمر زندی نامراد
 و ناشاد بیت - پوشیں مردم و را علم و چکیں راہ و بچ بر دست نہ کیبت
 پر چہ آ علم کہ دہے و قی پیدا ک کوک و پچا میاریت و مہ زلنے گڈا
 آ کجام چیز و زانت کنت - پوشیں عقل مدام چپ و چوٹیں راہ و روت
 پر چہ عقل کہ و قی جوڈ کوک و مزانت آدگہ کجام چیز شزانت کنت -

پوشیں مردم و قی زندے درستیں کارانی تہا گام گامے سراتر پزوراں
 بیت - آئے حیل و عادت خراب بنت آئے مند و نیا و آئے دود راہ بند
 آئے حکومت و سیاست درست رد و حراب بنت - آد گینا و تہا کشت و
 گوش و ڈا و شور کنت - ظلم و زور و آس و روک کنت مہلوک و

حقان زیاں کنت - چہ و قی شدت و ناشری او رویں حیا لانی دست و قی
 جندے زندا چو را کچل کنت - پدا چہ مرگ و رند و ہے کہ مختہ میدان
 سر بیت گڈا ہرچ ہما مزن و کسانیں چیز کہ آئے سرا آئی ظلم و زور کنت -
 ہما درست آئے حلاپ شاہدی دایت - آئے دل و ماگ - چم - گوش -

دست پاد او بدن بند بند اللہ و عدالت و آئے حلاپ پر یادی بنت کہ
 اے ظلم و گینا تہا چہ تو یاگی گبری تہا کار و بست - ہے دوالے عدالت تہا
 کہ او دانہ سفارش کار و دنت نہ مال و ظلام کار و دنت - ہے زمین کہ آپ گوناکی
 آئے سراتر و تباب کنت - ہما رزق کہ آئی پد حرامی کنت و بہ حرامی خرق

کتہ۔ او سما درستیں چیز کہ آئیہ بہ زور دوقی پچنگ تہا آور تہ گنت۔ ہما دوت
اللہ عدالت پر یاد دی بنت او آسے ملاپ کا بنت۔ اللہ تعالیٰ کہ مزینیں
انصاف کنوکیں آئیے درستیں بزرگ و لاچارانی پر یاد و سرا آہانی حق
رسی و کنت او اے یاگی را آئیے کنگیں ظلمانی سزاء آہ را نمیرائیں نامردی
دوت۔

اسلام و نپ و پامیدہ

ایش منت کفر و نقص و تاوان کہ شما ایش شری و سر پر بوت
نوں بیارات لے خبر چاریں کہ اسلام و راہبندانی زورگ و تہا پونپ
و پامیدہ است۔ بے اسلام نپ ترا ہما دھ و رسیت کہ تو اسلام و
پہ کفر و شر تر بہ لیکے پہ کو سنگیں تاک دیا ترا معلوم بوت کہ اے جہاں
چاریں کنڈاں اللہ تعالیٰ و واجبی و ماکمی نقش و نشان پیدا و رنت۔
جہاں اے دلدراہیں کارگل یک محکیں راہبند و قانود و سرا کار بند
منت۔ آوت اے جبر و شاہد منت کہ منی اڈکنوک و ہلاہینوک یک زبردستیں
حاکم ات کہ زمین و آسمان و تہا پچ چیز پہ آئیے ماکمی و سر تاب کت
کنت۔ ہے دوا بنی آدم دوقی خصلت ہمیش انت کہ آپو جہاں و اندرگ
مہلوک و دوا ہے واجہے گلانی و بہ کنت۔ پیشابید کہ پہ زانگ و سر پر
بوگ آ و شپ و روح ہے واجہے گلانی و کنگ و منت پر پہ کہ آگ انسان
و اے قانود و لگت مال بہ کنت گڈازنگ بوت نہ کنت۔

بے اللہ بنی آدم و را علم و کمال۔ زانگ و سر پر بوگ و دوس
و قدرت۔ نیک و بد و تہا پرک و تہا دس کنگ او دوس و گشاد و تہا
کنکیں آزادی و واتہ۔ پیشا اے آزادی و را اصل و انسان و چکاس
منت آئیے عقل و زانگ و چکاس منت او اے خبر و ہم چکاس منت کہ لے
آزادی کہ آہرا دایک بوت آیش را ہون کار بندیت۔ پیشا لے چکاس
و تہا مردم و را پہ پچ و ڈیں راہبند و زورگ و سرا لاچار و پابند کنگ
نہ بوت۔ پر پہ کہ پہ مجبور کنگ و چکاس و اصلیں مطلب ہلاس بہ بیت۔
پر پہ کہ آگ چکاس و تہا سوالانی کا گڈ و دایک و رند ترا بہ سوالانی یک
فامیں جواب و دایک و الم کنگ بوت۔ گڈ اپوشیں چکاس و پچ
پامیدہ نیست۔ حقیقت ایش انت کہ قی اصلیں زانتکاری ہما دھ
پر را بیت۔ کہ ترا ہر و ڈیں جواب و دایک و دوس و موہ بہ بیت
آگ قی جواب راست آتنت گڈا تو دوقی چکاس کامیاب و بیہ او دمیتر
پر تو کامیابی و در و دروازہ پچ بنت آگ قی جواب روہیں اتنت گڈا
تو پہ دوقی نابودی و دوقی دیم و راہ بستنت۔ ہے پیما اللہ تعالیٰ ہم دوقی
چکاس و تہا بنی آدم و را آہوی واتہ کہ آہرچ راہ بندے کہ بوٹیت
دست و گیت۔

نوں یک مردے ہما انت نہ دوقی بندے اصلیت زانت و
نہ اے جہاں اصلیت و سر پر بیت دوقی پیدا کنوک و ذات و
سپستانی پچہ آگ و رد کنت۔ او پہ واجہے نیک و دوس و مرضی و دانگیں

آزادی پہ ناجائز نپ زوریت و شرکشی و ناپرمانی و راہبندان
دست و گپیت - تو بزاں کہ اے مردم پہ علم و عقل و اوزانکاری چکاس
و نچاس بوتہ - آئیادوت اے خبر و راپدراکت کہ آہر ڈول و یک کم
اصلیں مردے ات ہمیشا آئے گڈی پد ہماوڈ لوگ لوٹیت -

ایشے ہم پلہ یک دگہ مردے کہ آسے چکاس و تہا سوب و کتہ -
پر پھ کہ آئیہا پہ عقل و علم و شری کار گپیت و خدا و چکے آدوت اوشیت
و اگر چے آپہ اے وڈکنگ و الم کنگ نہ بوتہ گت آئیہا نیک و بد و تہا
پرک کنگ و رونہ کتہ - آئیہا پہ دتی آڑتیں گیمپنی و نیکی و راہ و راودوت
کتہ - اگر آئیہا بلوشتیں آئیہا بدی و نیک و ہم دلوگوش بوتے کتہ بلے
آئیہا دتی اصلیت و را سر پد بوت دتی خدا و چکے آدوت - اونیہا پرمانی و وس
و موہ است بلے پرمانہرداری و راہ و زورت - اے مردم و را دتی چکاس
و تہا سوب ہمیشا بوت کہ آئیہا پہ دتی عقل و شرکار بست - پہ چاں و لوگوش
او دماگ و شررا شرکار و بست - او پدا پہ دل و سدک ہما و رندگیری
کنگ و فیصلہ و کتہ کہ آراست ات - آئیہا اے خبر ثبات کتہ کہ آئیہا
حق و را تہنا بہ دل و سک قبول نہ کتہ بلکیں آئیہا دتی سرق و دم ہبل
کتہ و اے پد دراکت کہ ایک حق زانت و حق پرست و ات -

اے خبر ہزم لو کہ ہرج مردے و تہا کہ اے وڈیں سیپت بہ
بیت گڈا آدم دوین جہان و سوب کتہ -

اے وڈیں مردم علم و عمل و میدان و چکیں راہ و راہبندان

دست و گپیت - پر پھ کہ آدم اللہ تعالیٰ ذات و سیپتاں زانت
و پچہ کاریت - ہمیشا آدم علم و اول و اخیر و زانت پو شیں مردم
نچ بر پھ دتی راہ و کار نہ بیت - پر پھ کہ آئے لولیں گام راستیں راہ و
سرا بوتہ - او اوتی کڈی منزل و ہم زانت ہمیشا آپہ دجی دتی منزل
و سر بیت - ہمیشا اے وڈیں مردم زمین و آسمان و تہا پیر اندریں
را زانی سر پد بوگے و استہ پو فلسفی و پٹ و پول و کنت بلے پو کا فریں
فلسفی و پیا نچ بر شک و شبہ و دریا گار و گسار نہ بیت بلکیں آپٹ و
پول و علماں بزاں پہ سائنس و مدد و کمک و قدرت و قانون و راہبندی
پد راکنگ و جہد و کنت - جہاں و تہا پیریں گنج و دولت و کنت -
اللہ تعالیٰ کہ ہرج قوت و طاقت و کہ بنی آدم اے دگنیا و بنی آدم و
دتی جیں و تہا پیداک کتہ - آہما درستیں سیپتاں پٹیت و در گیمپت
آپہ ہما درستیں چیز کہ من زمین و آسمان و تہا انت پہ آہاں پہ دتی پ
و داستہ کار گرگ و شریں وڈ و عیم در گیمپت - بلے پہ خدا و تر سک و
خدا پچہ آرگ و آہرا ہرج گام و سرا سائنس و رہیں کار بندگ و دور
درایت و آہج بر اے ردی و تہا نہ بیت کہ جہان و تہا اے چیزانی
و اہمہ و مالک منی جنہیں منت پر پھ من جہان و فطرت و سرا سوب کتہ
ہمیشا من دتی نپ و پائیہدہ و داستہ پہ اے علمانی کمک و سچیں جہان
و سر و پیر کنیں پہ کشت و لوٹ و پل و دتی زور و طاقت
و ترس و عیم و مہلوک و دل و نادبیں -

تمائیں بنی آدم و نپ بہ بیت۔ ہمے وڈا مسلمانیں سیاست زانت
 و خیال و لیکہ مدام ہمیش بیت کہ دگینا و تھا امن و ایمنی عدل انصاف
 اونیکی و شری و حاکمی بہ بیت۔ ہچ کس یا ٹولی و اللہ بندہاں و
 دتی گلام نہ کنت بلکیں آ حکومت و حکومت و درستی زور و پیر اللہ
 بندہاں کہہ بودی و گہتری و واستہ کار بند کنت۔ قانود و انصاف
 و میدان یک مسلمانیں قانود زانت و چم مدام اے خبر مسرا سک بیت و
 مہلوک و حق پہ عدل و انصاف گشینگ بہ بنت او کس کسی سر ظلم
 کنت نہ کنت۔

راست بازی، امانتداری، پاکدامنی، خدا ترسی، انصاف و حق
 زانتی۔ مسلمان سپیت و حیل و عادت ثمت۔ دگینا لذتے تھا آ ہمیش
 زانت او سر پد بیت کہ جہاں و تھا ہرچ چیز مالک و واجبہ اللہ و
 بند ثمت۔ منی او اند کہ ہرچ مردے ہر چیز کہ است درست۔ اللہ و
 دانگیں داد انت۔ آ زانت کہ من و ت ہچ چیز بلکیں دتی بندے جسم
 و جسم ہر قوت مالک و ت نہ اون۔ بلکیں اے درستانی مالک اللہ ذات
 و جند ثمت۔ پمشا اے امانتانی تھا ہر چیز کار بندگ موہ کہ منادایک بوتہ
 من اے موہ و پیر اللہ و رضا و سرکار بہ بندیں۔ پر پیر کہ یک روچے اللہ
 دتی اے امانت و پیر من پچگیت۔ او آ و ہر منا ہر چیز و حساب دایک
 بیت۔

پوشیں مردے اخلاق و بابت و پیر کن کہ دہرے کہ آدم اے

پوشیں گپ و خیال تنہا یک کافرین سائیںدان و بنت۔
 پیر پیر کہ مسلمانیں سائیںدان و ہر چند کہ سائیں و تھا پیر و قی پٹ و
 پولان گیشتر کو اس و زانتکار بہ بیت۔ خدا و سرا آئیے سڈکی و
 یقین گیشتر پولان بیت۔ او آ خدا و گیشتر شکر گداز بیت۔ آئیے ایمان
 ہمیش بیت کہ منی مالک و منی علم و زانت و قوت کہ گیش کتہ من پائی
 دتی او تائیں بنی آدم و گہتری و شری و استہ جہد و جپا کننیں ہمیش
 لیکہ آئیے اصلیں شکر و سیدک ثمت۔

ہے پیرا یک مسلمانیں زانتکار و علم تاریخ معاشیات۔ سیاست
 قانود او اند کہ علمی پٹ او پول و تھا پیر یک کافرین زانتکارے و پیرا
 نہ بیت۔ بلے ہر دکانی زانتکاری و تھا مزین پرک و بیت مسلمان
 زانتکار ہرچ علم و گون شریں قول و مقصد و چار و تھاس کنت او
 شریں راہ بندی و سر بیت۔ آپہ تاریخ و دپتراں بنی آدم و گوستگیں
 آزمودہ ہاں پیر شریں پنت زوریت گوستگیں قومانی جہل و برز کیگے
 و اصلیں ملت و اسباباں شری و سر پد بیت۔

ہما قومانی دود و ربیدگ و شر تر و گہتریں کار و کار پیراں دگمیت
 او پیر آہانی نیک و صالحیں مردمانی حال و اتوالاں نپ و پامیدہ کثیت
 او و تارا پیر ہما درستیں کاراں و کمینیت کہ پیر آہانی سبب و گوستگیں
 قوم تباہ و برباد بوت گنت۔ یک مسلمان و من علم کسب و تھا دولت و
 کنگ و خرچ کنگ و انجوشیں راہ و راہ بند دگمیت کہ پیر آہاں

درستیں جبرائیل سر پہ لوگ ء رند دگینا ء تہا پشت کپت گڈا آدتی دل
 ء پھ بدیں جیالال پاک ء صاف کنت دتی عقل ء راہہ ناشریں پکرنگان
 ء رکیفیت دتی چہاں پھ بدیں نظر اُو گوشاں پھ بدیں سخناں رکیفیت۔
 دتی زبان ء پھ ناہائیں گپاں پلگا ریت وتارا شدیک کنت۔ بلے دتی لاپ
 پھ حرایں کٹ ء نپ ء پڑ نہ کنت۔ آدتی دستاں پھ ظلم ء داستہ بچ بر
 چست نہ کنت۔ بدیں راہ ء سرا بچ برگام نہ جنت۔ آدتی سرا باطل ء دیم
 ء جہل نہ کنت چاہیے آہرا دار ء یہ کشنت آدتی بچ وڈیں لوٹ ء گزر
 ء پھ ظلم ء ظامی پیلہ نہ کنت۔ آئیکل ء اشراپ ء ڈیگی بیت۔ حق ء انصاف
 ء پھ دتی ہر چیز ء دوست ترا داریت اُو پھ حق ء انصاف ء داستہ دتی
 ہرچ نپ ء پائیدہ ء قربان کنت پوشیں مردم۔ ظلم ء ظامی ء پھ ہرچ
 چیز گیش نالپند کنت۔ اُو بچ وڈیں ترس ء بیم یا نپ ء نقص ء لالچ ء
 سوب ء گوں ظلم ء ہم کوپک نہ بیت پیشا دگینا ء سوب ء کارانی تہا
 اے وڈیں مردم بہر مند بہت۔

دگینا ء تہا پھ اے وڈیں مردم گیش دگ کس اشراپ ء نادار
 تر نہ بیت۔ بد پھ پوشیں مردم سر بید کہ پھ اللہ ء دگ کسی دیم جہل نہ بیت
 آئیے دست بید کہ پھ اللہ دگ کسی دیم چک نہ بیت۔ پیشا پوشیں مردم
 بچ بر گوں سکی ء سوریان دوچار نہ وارت۔ اُو پھ اے وڈیں مردم ء
 نور مند تر ہم دگ کس نہ بیت۔ پر پھ کہ آئیے دل ء تہا پھ اللہ ء ابید دگ
 کسی ترس ء نہ بیت۔ آہرا پھ اللہ ء ابید دگ کسی گوراد ء داہشت

ء امیت نیست۔ گڈا آکھام طاقتیں کہ آہرا پھ حقیں راہ دودرکت
 بہ کنت۔ اُو آکھام دولتیں کہ اے وڈیں مردم ایمان ء بہاؤرت
 کنت۔

دگینا ء تہا پھ ایشی ء مسترین مالدار تر اُو سخی تر دگ کس بوت
 نہ کنت پر پھ کہ آیش پرست اُو نفس ء گلام نہ بیت حرص ء لالچ ء
 نزدیک ء نہ روت۔ ہر چیز کہ پھ دتی دست ء بازولنی برکت کلیت۔
 ہمایے سرا امین بیت۔ اگ حرایں دولت ء انبار ء آئیے دیم ء ایر بہ کن
 آدتی چہاں چست نہ کنت ء اے دولت ء نہ چاربت۔ پر پھ ہمیش
 ثنت دجی ء دل مہکی دولت۔ کہ پھ ایشی مسترین دگ دولت دگینا
 نیست کہ مردم ء را بر سیت۔

دگینا ء تہا پھ اے وڈیں مردم ء گیش دگ کس مہلوک ء دل ء
 تہا عزت دار اُو دوست تر نہ بیت۔ پر پھ پوشیں مردم ہر کسی حق ء
 نہ وارت۔ گوں ہر کس ء نیکی کنت اُو بدل ء بچ نہ لوٹیت۔ آئیے جہد
 ء کوشش ہمیش بیت کہ ہرچ دوا من بنی آدم ء گہتری ء گہبودی
 داستہ کار بہ کنیں پیشا مہلوک ء دل پھ آئیے عزت ء دوستی ء پربت
 او مہلوک پھ اے جرء الم بیت کہ آہرا دوست بیدارت اُو آئیے
 عزت ء بہ کنت۔

دگینا ء تہا پھ اے وڈیں مردم گیش دگ کس اعتبار دار نہ بیت
 پر پھ آمانت ء تہا کوڈانی نہ کنت اُو نہ کہ پھ راستی دتی دم ء تربیت

(دوہمی رد)

ایمان و اطاعت بزبان کستری

کستری و واسطہ علم و سادگی و گزر
ایمان و سیپیت - علم و سگ و ستوب
گیٹب و سراغ ایمان
کستری و واسطہ علم و سادگی و گزر

چھ دیپیر تراشری و معلوم بوت کہ دین اسلام و اصلیں مول اللہ
کستری کنگ و او آئیے حکمانی کنگ و نام ثنت - فون ماشمارالے عمر
کوشگ لومیں کہ بنی آدم تنہا و ہذا اللہ تعالیٰ بندگی و کستری و کت
نہ کنت تاکہ آہرا لہتیں گپ و خبرانی بار و اعلم مہ بیت او آوقی علم و سرا
سدک مہ بیت -

چھ درستان پیسرا و لیں گپ ایش ثنت کہ مروت پہ دل و
صدق اللہ ذات و سرا سدک مہ بیت - پرچہ کہ اگر اللہ تعالیٰ ذات
باری و سرا سدک مہ بیت - گڈا آہوں اللہ و بندگی گلامی و کستری
و کنت -

ہے دڈا اللہ تعالیٰ و سیپتانی بار و زانگ ہم الی ثنت - پرچہ

آ ہرچ کار و کہ کنت پیس سدک و یقین و کنت و کہ کسے مانگدیت
یا نہ گندیت بے منی خدا ہر چیز و را گندگ و انت - گڈا پو شیں مردے
عزت و اثر اپے جنت و مکن کئے انت کہ آئیے سرا بیسہ نہ کت -

و ہدے کہ اے دڈیں شرین سیپت او جیل و عادت و مسلمان و
سیپت بہ بنت گڈا اے جہز دل و جہز بومسلمان و گینا و تہا جہز بردار و
بزرگ و زیر دست و گلام نہ بیت - مسلمان مدام سر دست و حاکم بیت پرچہ اسلام
آئیے تہا پو شیں سیپت پریداک کنت کہ آسرا جہز طاقت و زیر دست نہ بت -

ہمیش ثنت مسلمانیں مردے سیپت کہ او گینا و دورچی زندگی و
پہ عزت و نامداری گوازینیت او پدا کہ روز عشر اللہ ویم حاضر بیت
گڈا اللہ تعالیٰ آئیے سرا و قی رحمت و بخششانی او ران گوازینیت پرچہ
کہ ہرچ امانت و کہ اللہ آئیے گورا ایکت - آئیہا ہا امانت داری و حق و را
بہ شری و پیلوکت - اللہ کہ آہرا ہر چکاس و تہاکت - آئیہا آچکاس و را دجی
و دوش نامی سوب کت - ایش ہا غیر لیں سوب بندی ات چہ دگینا و بگرتا
آخرت و گون آئیہا گون ات -

ہمیش ثنت اسلام - بنی آدم و از لیں دین پرچہ اے دین پر یک ٹک و
قوم و واسطہ نہ ثنت اے دین ہرچ دودر باری او ہر ملک و حق دوست او خدا
زانتیں مردمانی دین ات کہ آہاں دتی زندان و اللہ تعالیٰ قانودرا ہبندانی
مرگوازینیت - آدرست مسلمان اتنت توری آہانی زبان و تہا اے دین اسلام
بوتہ یاد کہ نام بوتہ -

دہرے کے مردم اے خبرؔ مہ زانت کے اللہ یک و یگانہ منت اوکس آئیے
بادشاہی و تہا شہیدار نہ منت۔ گڈا آدم و ت و را پھ و گرانی دیم و
سر و جہل کنگ و دوست و دراج کنگ و پھوں رکنیت۔ دہرے کے یک
مردے و را اے خبرؔ سرایقین مہ بیت کے اللہ ہر چیز و گندیت و اشکنت
او زانت۔ گڈا آدم و ت و را پھوں پھ اللہ و نا پڑانی و دور داشت کنت
نوں کے دہرے کے تو اے خبرؔ سر پھر کنے۔ گڈا ترا معلوم بیت کے خیال و
لیکے او بیل و عادت و او اندکے تمامیں جزانی تہا اسلام و راہ و سزا و گ
و داستہ کے بنی آدم و تہا ہرچ سیپنت و کے بوگ المی منت۔ ہما درستیں
سیپت تناد ہدا مردم و تہا پیداک نہ بنت تاکہ آ اللہ تعالیٰ بندے
سیپت شری مہ زانت زانگ و اے علم صدق و یقین آئیے دل و تہا
ایکوجہ میند بہ بیت کے آئیے دل پھ ہرچ بد و روہیں خیال او آئیے
نہد پھ ہما یدیں عملاں کے آئیے علم و برہلاپ منت بہر کیت۔

پھ ایشیا رند مردم و را اے جہم زانگ لوئیت کے پھ اللہ و رضا
و منشاء لہید اے دگینا و تہا زندے گوانینگ و دگر شر تریں راہ بند
کجام منت و کجام جہم اللہ دوست کنت کے من و بزوریں او کجام جہم نادوست
کنت کے پھ آئی و ت و زا بہ رکنیت۔ پھ جہم جہم و داستہ لے المی
منت۔ مردم پھ اللہ و قانو و راہ بندان شری سر پھ و زانت کار
بہ بیت او اے جہم و تہا شری و دل جم بہ بیت۔ ہمیش اللہ و قانو و
و راہ بند منت۔ او ہمیشانی رند گیری و اللہ تعالیٰ وشی و رضا مندی

رسیت۔ پھ پھ اگر۔ اچہ بندات پچی مہ زانت۔ گڈا اکستری و گلامی
و کئی و کنت و او اگہ علم و زانت و ہست۔ بے سبدک و اعتبار مہ
بیت۔ یاد دل و تہا اے گمان و بہ بیت کے پھ اے قانو و راہ بندان
ابید اندکے قانو و راہ بند ہم شر منت۔ گڈا آدم و اللہ و قانو و راہ بندانی
پھ و کچی پھوں رند گیری و کنت۔

بنی آدم و را اے جہم زانگ لوئیت کے اللہ و مرضی و رضا و برہلاپ
کنگ او آئیے دوست کنگیں راہ و راہ بندانی یلہ دایک او پھ آہانی دیم
و ترینگ و گڈی پھ سرچے بیت و او آئیے پھمان برداری کنگ و داد
و دہشت چے منت و پیشا اے برالی بیت مردم و اے جہم سر شری
سبدک بہ بیت کے پھ مرگ و رند اللہ تعالیٰ دیم حاضر بوگ او دوقی شر و کنگیں
کار پھانی سزا و جزا او آخرت و ابدی زندگی و ہست۔ اے درستانی سرا
شری و علم و یقین بہ بیت۔ پھ پھ کے ہر مردے کے پھ آخرت و زندگی و نا بلد
بہ بیت۔ گڈا آدم دیم و اطاعت کنگ یا کہ نا پڑمانی کنگ ہر دوک برابر
بیت او آ اے ہر دوک و بے مزدیں چیز و زانت۔ آئیے گمان ہمیش
بیت کہ گستر پا و بوگ و نہ بوگ و تہا پھ و ک و تہا یوں نیست۔ مرگ و رند
دوک مالک بنت۔ گڈا پھوئیں مردم و اے اہمیت ہمیش بیت کے اکستری
و پھمان برداری سکی و جبالاں سلطنت او پھ ہما گناہاں و ت و را پھوں رکنیت
کہ پھ آہاں اے دگینا و تہا پھ و دھیں نقصاں رسک و ترس و بیم مہ
بیت۔ گڈا گوں اے دھیں اعتقاد و مردم پھ بر اللہ و قانو و دانی منوک

روایت۔ البتہ اے جبروت کنت کہ تو مے تو زمین و تھا کتے۔ بلے زمین
 و سورگ و کفر لوگ و سبب و یا بے آبی و سوب نامائیں درپک و تردد
 ہے وڈا آدم پنج بر مسلمان بوت نہ کنت کہ آئیے دل پہ ایمان خالی بیت
 البتہ اے جبر الماوت کنت کہ یک مردے دل و تھا ایمان است بلے پہ وقی
 داہگانی نزدی یا نامائیں علم و زانگ و سوب یا کہ بدیں مردمانی ندوینا
 سوب آدم پیلو موحیں مسلمان نہ منت۔ نوں و ہدے کہ تو اے جران
 سرید بوتے گڈا بز ان ایمان و اسلام و درگت و سبیں بنی آدم پارہرانی
 تھا بہر منت۔

۱۔ ہا مردم کہ آمان اللہ و سرا ایمان ہست او آہانی ایمان آہان
 اللہ و حکمانی پیلے و زیر دست کنت۔ او ہر گپ و کہ اللہ نادوست کنت
 آہہ آگپ و دت و را انجو دور دارنت انجو کہ آس و دست جنگ و
 ترسیت۔ او ہر چ آگپ و کار کہ اللہ تعالیٰ را دوست بیت۔ آہا کار و
 انجو پہ حب و داہگ و کنت کہ انجو کہ مردم پہ مال و دولت لنگ و چ
 کنگ و گوں دل و حب و داہگاں کار کنت گڈا بز ان کہ اصلیں مسلمان ہمیش
 منت۔

۲۔ بہتیں مردم ہما منت کہ اللہ تعالیٰ سرا ایمان اش است بلے آہانی
 ایمان انجو حکم نہ منت کہ آہان و ہر وڈا اللہ زیر دست بہ کنت۔ اے
 مردم اگہ چے ایمان و درگت و کمتریں رد و مردم منت۔ بلے مسلمان زانت۔
 اے مردم اگہ ناپرمانی کنت گڈا وقی جزم و سرا و عقدار منت۔ بلے

۲۸۔ زیر دست نہ بیت۔ ہے پیا آدم ہم کہ آہرا آخرت و زنداؤ اللہ
 و عدالت و دیم و حاضر لوگ زانت و بہ بیت بلے یقین مہ بیت آہم اللہ
 و اطاعت و تھا جزم نہ بیت پرچہ کہ مردم شک و شبہ و تھا چ گپ
 و سرا دل جم نہ بیت۔ یک کارے ہما و ہلا پہ دل و صدق کنگ بیت وینے
 کہ تو اے جبر و شری سرید بہ بلے کہ اے کارے کنگ و نپ و پاہیدہ
 ہست او اندگہ کارے کنگ و چہ و تارا ہما و ہلا رکینتے کہ ترا شری و یقین بہ
 بیت کہ چہ اے کارے کنگ و نقص رسیت۔

پیشا اے بخرید دار پوت کہ یک را ہمندے دست و گرگ و
 داستہ آئیے عاقبت و آسے علم باثبت علم لوگ الی منت او علم انوشین
 و بہ بیت کہ آلم سدک و یقین و سیم سرا سر بہ بیت۔

ایمان و سیت

پیسریں بیان تھا ہما گپ و ما کہ ما علم و زانت و نام دانگ۔ ہمیشے نام
 ایمان منت۔ ایمان و مطلب زانگ و منت ہر چ مردم کہ اللہ تعالیٰ
 ذات و پاک و یک و یگانہ زانت۔ آئیے سبیں سیت و توصیفان۔ او
 آئیے قانونا و عشر و دوچے منرا و جزا و زانت او پہ دل ایشانی سرا یقین
 کنت۔ آدم مردم مومن بز ان ایمان آدم کنت۔ ایمان و ثمر و حاصل ہریش
 منت کہ مردم مسلمان بز ان اللہ و نوک و زیر دست بیت۔

پہ ایمان و اے سیت شہادت شری و سرید بیت کہ چ مردم بید کہ
 پہ ایمان و پنج بر مسلمان بوت نہ کنت۔ اسلام و گوں ایمان و انوشین دت
 مادیات۔ انجو کہ درپک و گوں تو م منت۔ پرچہ بے تو م و درپک نہ

ایش جرم مُنت یاگی ء سرکش نہ بنت ۔ پرچہ کہ اے بادشاہ ء باہ شاہ
دا ملیت ۔ آئیے قانود ء کھمانہ قانود مننت ۔

۳ ہماروم کہ آہاں ء اللہ تعالیٰ سرا ایمان نیست سبے انچو شیں کار
کانت کہ دے آہانی اے کار اللہ ء قانودانی سرا ایمان آرو کافی کارے
وزم ء گندگ بنت اہل ہے مردم یاگی مُنت پرچہ کہ ایشانی ظاہریں
نیکیں کار ء کردار اصلا پہ اللہ تعالیٰ کستری ء بندگی ء نہ مُنت پیٹا ایشانی سرا
ہج بیسہ نیست ۔ لے چو ہمارومانی وزم ء مُنت کہ بادشاہ ء بادشاہ نہ منیت
اُد آئیے قانود ء قانود زانت ۔ اگرچے اے مردم ظاہر ء انچو شیں عمل ء کار
کنگ ء مُنت کہ آقانود حلاپ مہ بنت بے چہ اے کارانی سوب ء تو آہا بادشاہ
ء وفادار اُد آئیے قانود ء رند گیر نہ گئے ۔ بلکیں چو شیں مردم یاگی ء سرکشانی
ء تہا صاحب بیت ۔

۴ آرمواں کہ اللہ ء سرا ایمان ایش نیست اُو کار ء کردار ایش بد ء
ناشہیں انت ۔ اے دُویں مردم چہ درستان بدترین مردم اُنت پرچہ اے
مردم یاگی ء ناشہیں مردم انت ۔

بنی آدم ء چہ اے مکانی ء بہر بوگ ء اے جہر پد درابیت ۔ بنی
آدم ء اصلیں سوب کنگ ایمان ء سراننت کہ مردم امروز ء آخرت ء چہ
یمان ء برکت سوب مند بہیت مردم ء اسلام سرچم بہ بیت یا ناتمام بہ بیت ۔
بلے چہ ایمان ء توّم ء اسلام پیدا ک بہیت ۔ ہر کجا کہ ایمان مہ بیت اودا
مفر بہیت ۔ کفر ء معنی چہ اللہ ء یاگی گری مُنت ۔ توری آیاگی گری کم بہیت

یا باز بہ بیت ۔

علم ء زانت ء رسگ ء سوب

شما اے جہر ء راشری ء زانت کہ پہ گستری کنگ ء داستہ ایمان ء
گزر چچوک مُنت نوں اے جہر چارگی مُنت اللہ تعالیٰ سیدیت اُد دوست
کنگیں قانود ء دراہبند اُد آخرت ء زندے بابت راستیں ء محکمیں علم
کہ آئیے سرا بیسہ کنگ بہ بیت چہ کجا دست کپیت ۔

چدو پیسہ مالے جہر شمارا گوشتگوں کہ اے جہان ء تہا ہر کُدا
اللہ تعالیٰ کارگیری ء نقش ء نگار شنگ اُنت کہ اُد رست اے جہرے
شاہدی ء دالیت ۔ جہان اے کارگل ء را یک بے مٹیں کارگیر ء اڈکتہ ۔
اُد ہما ایشیا ہلائیگ ء مُنت ۔ لے کارگل ء ہرج نقش ء نگارانی تہا ۔
اللہ تعالیٰ ء سبحیں سیدیت ء کمال جلوہ نما مُنت شہر چار آئیے زانت کاری
آئیے داد ء داہشت ۔ آئیے قہر ء غضب اُد اندگہ تاقیں سپستانی تہا کجا
سیدیتیں کہ چہ آئیے کار ء کار پداں پیدا ورنہ بیت ۔

بلے بنی آدم ء عقل ء فہم ء ایشیانی پچہ آرگ ء سر پد بوگ ء تہا
مدام ردی کتہ ۔ پرچہ کہ اے درستیں نشانی مردم ء چمانی دیم ء ایر اُنت
بلے پدا ہم ہتیں ء گشت ء خدا دواُنت ۔ اُد ہتیں دے کفت ۔ دگرچہ
مردم بازیں معبود منیت ۔ سبے دواہتیں مردم فدائی ء ماہر ء بانگ کت
یکے ہووے خدا بوت یکے گواتے یکے آس ء بوت مطلب ایش بوت کہ

ہرچ زندہ مندیں چیز خدا لنگ بوت۔ او پدا ہے درستانی سرا یک
مستریں خدا بوت۔ پیشا مہلوک عقل اللہ تعالیٰ ذات سیتانی
تہا پرک لنگ، مزین روی کت۔ ادا آروی بیان لنگ و باگہ نہ
ثنت۔

ہے پیا آخرت و زندے درگت و ہم مہلوک و بازیں رویں خیال
و لیکہ داشت ہتیں مردم ہے گماں و کانت کہ مردم پر مرگ و رند خاک
بیت و مکار میت۔ پیشا چہ مرگ و رند و گہ زندے نیست۔ و گہ ہتیں مردم
ہے جبراء گشتنت۔ کہ مردم مریت و زندگ بیت پیشا آدمی شری و
گندیں اعمالانی سزا و جزا ہے و گنیاء گندیت۔

اللہ منشا و رضا و سزا زندے گوارینگ و واسطہ کہ ہرچ قانو و
راہ بندے کہ الی ثنت گدا قانو و راہہ و قی عقل شرک لنگ سک گران ثنت
اگر مردم ہریم عقل مند و کو اس بہ بیت۔ او آئی زانکار سی سک
شر و بے مٹ بہ بیت۔ بلے پدا ہم پر سالانی سال و پٹ و پول او چارگ
و تپاس لنگ رندوں آ اے جبرانی سرا یک گمان و داشت کنت بلے آہرا
شری و پدا ہم اے بسیہ نہ بیت کہ آئیا حق و را پچہ آورد۔ پر پچہ کہ لے جبر و تہا
چ شک نیست کہ علم و عقل و شریں چکاس ہما دہدا بوت کنت کہ بید کہ چہ
سر پدی و راہ پیشداری و مردم بے لگام یلہ دایک بوتیں۔ گدا کہ
چہ و قی جند و بود و کوشش و راستی و راستبازی و منزل و سر
بوتیں گدا بزاں کہ ہما مردم و سوب کت۔ او آرمود کہ اے منزل و

سر نہ بوتیاں۔ ہما بے سوب بوتیاں۔ بلے اللہ تعالیٰ و چہ و قی مہربانی و قی
بندہانی سرا پو شیں سکیں چکاس و نہ کتہ بلکیں چہ و قی مہربانی پھتانی
جندے نسل و تہا انچو شیں مردے پیدا کتہ کہ آہاں و قی سیتانی راستیں
و چکیں علم و زانت داتہ۔ او ہما راہ بندے گشتگوں کہ آہانی سوب
و بنی آدم و گنیاء تہا و قی زندہ اللہ و رضا سرا گوزینت کنت ہے
و دوا آخرت و زندے بابت ہم چکیں حال و زانت و داتہ او آہاں و اے
سر پدی داتہ کہ اے علم و زانت و اندگہ مہلوک و را سر بہ کانت۔ اے
نیکیں مردم اللہ پیغمبر بزاں تاحہ ثنت۔ او اے علم کہ آہاں رسیت و ایشہ
نام و جی ثنت۔ او ہما کتاب کہ چہ ہما ہے تہا اے علم آہاں دایک بوتہ۔ اے
کتاب و را اللہ و کتاب بزاں کلام اللہ گوشنت۔ نوں بنی آدم و عقل و
زانت او بود و چکاس ہمیشہ و تہا ثنت کہ آیا آپ پیغمبر پاگیں زند او آئیے
بے میٹیں پنت و شونانی چارگ و پکر لنگ و زند پیغمبر و سرا ایمان کاریت یا
ایمان میناریت۔ اگر آرمود قی زانت و حق دوست و گدا راستیں
مردم و بزاں پیغمبر و گپ و تعلیم و منیت او چکاس و تہا سوب کنت۔ اگر
آئیا چہ اے راستیں گپانی متنگ و انکار کت۔ گدا نہ متنگ و مطلب ہمیشہ
ثنت۔ آئیا تہا حق و راستی و سر پدی بوگ او آئیے زورگ و جوہر نیست۔ اے
نہ متنگ آہرا چہ چکاس و بے سوب کنت۔ آہرا اللہ او آئیے قانو و
راہ بندانی او آخرت و زندے پاد و چکیں علم و حقین راہ چہ بردست نہ
گپیت۔

گیب و سرا ایمان

دہرے کہ شما یک چیزے بابت پچی نزانت گڈا شما انچو شین
مروے پٹ و پول و بیت کہ آہرا ہما چیزے بابت علم و نزانت بہ بیت۔
اوشمارا ہمایے بابت پنت و سوج بہ دانت کہ شما ہمایے گشتن و سرا
برویت۔ چوں براں اکہ دہرے کہ شما نادراہ بہ بیت۔ شما دتی علاج و دوت
کت نہ کنے بلکین طبیب و ڈاکٹر و گورا رویت۔ نوں آڈاکٹر و راوتی کار
و تھا از مودہ کار و سند دار بوگ اد کو اسی المی ننت پر پھ کہ پھ ڈاکٹر و آزمودہ
کاری و سوب و پھ آئیے دست و نادراہی شفا بوگ انچو شین گپ و کاندک
مردم اے جہا جزم بہنت کہ پہ علاج و دستہ کمرچ بووے کہ المی ننت۔
ہما درستین بود و زانت کاری اے ڈاکٹر و اماں انت پمنا گوں ہے گوں ایمان
و سوب آڈاکٹر ہرج درمانی و داروی و ہرج و ڈا سوج دانت تو ہما و ڈا
ہما درمان و درے۔ او ہرج چیزے درگ کہ ہما بندکت۔ تو پھ ہما بنیہے۔
ہے پمنا قانو و گپ و کارانی تھا شما وکیل و گپ و سرا ایمان کارے
براں سدک و یقین کنت۔ ہمایے گپ و پنت و زوریت۔ انچو دانگ و دانگ
و درگت ہم استاد و جہانی سرا ایمان کاریت۔ ہرج گپ و کہ آشنا سابق
دانت شما ہما سبق و یاد کنت۔ انچو اکہ شما ہا گنے روگ لوہیت۔ بلے شمارہ و
نزانت۔ گڈا شمارا ہ بلد و سرا ایمان کاریت۔ ہرج راہ و کہ ہما شمارا
پیشہ اریت۔ شما ہما راہ و سرا رویت اے خبر و مطلب اے بوت کہ دگینا و

ہرج کار و بارے تھا شمارا یک زانتکار و سر پین و مردم و سرا ایمان آرگ
و آئیے گستری کنگ لوہیت۔ ہے چیز و نام ایمان بالغیب براں گیب و سرا
ایمان آرگ ننت۔

گیب و سرا ایمان آرگ و مطلب ہمیش ننت کہ ہر چیز یا ہرج گپ
و کہ تو نزائے۔ گڈا انچو شین زانتکارین مردم و نیگ برو کہ آہرا ہمیشے
علم و زانت بہ بیت۔ او پھ آئیے گپ و سدک بہ ہے۔ پھ اللہ تعالیٰ ذات
و سیتاں و تو نا بلدے تو اے جہا ہم نزائے کہ آئیے ملائکہ پھ ہما نیگی حکم و عین
جہاں و کار و بار و کنگ و ننت۔ او ہے ملائکہ ہاں سچیں ہلوک و راچپ و
چاگر دکتہ۔ تو اے جہا ہم نزائے کہ اللہ و رضا و منشاء سرا زندے گواز
ینگ و راہ و راہ بند کچام انت۔ ہے و ڈا ترا آخرت و زندے بابت ہم ہج
خبر نیست کہ او داگوں ہلوک و پچے بیت۔ پمنا اے درستیں گپ و جہانی
علم پھ یک انچو شین مردم و رسیت کہ آئیے علم۔ راستی و راستبازی خدا ترسی
او پاک و صاف زندے او آئیے و ملائیں گپ و جہانی و سرا سدک بوگ
و رند کہ ہر چیز کہ گشتیت۔ راست گشتیت آئیے سچیں گپ و کردار و اور کنگ
و لائق انت۔ گڈا جزم بو کہ گیب و سرا ایمان ہمیش ننت۔ اللہ تعالیٰ و بندگی
و گستری کنگ او آئیے منشاء مرضی و راہ و سرا و گ و واسطہ ایمان بالغیب الی
ننت۔ پھ کہ پیغمبر پھ ابید و گہرچ پیچیم و کس و را تجکیں و راستیں علم
دست نہ کپیت او پھ راستیں علم ابید تو اسلام و راہ بندان شری و زورت
نکنے۔

(سہمی رد)

نبوت

پیغمبری و اصلیت - پیغمبر پچہ آرگ - پیغمبر اطاعت بڑاں کستری
کنگ - پیغمبر سرا ایمان آرگ لوٹ و گزر - پیغمبری و کسانیں تار تار حضرت
محمد صلی اللہ علیہ وسلم و نبوت نبوت محمدی - دلیل ختم نبوت -

گوستگین رد تہا شمارا سے جبر کشک بوت

اولی جبر ہمیش منت کہ اللہ تعالیٰ اطاعت و کستری کنگ و واسطہ
اللہ ذات و سیپت آئیے دوست نگین راہ و راہ بندہ ادا آخرت و
روپے سزا و جزا بارو و راستیں و چکیں علم و زانگ و لوگ الی منت
اواے علم انچو شیں و بیت کہ تو پچہ آئی سڈک بہ بے - بڑاں و ترا آ علم
و سرا پہلو ایمان بہ بیت -

دوہی جبر ایش منت کہ اللہ تعالیٰ و بنی آدم و یوشیں سکین
چکاس و تہا دور نہ داتہ کہ آے علم و پچہ دتی جہد و کوشش و حاصل
بہ کنت - بلکیں آئی بنی آدم و جندے تہا - پچہ ہمایاں ہتیں گہین و نامداریں
مردم کہ آہاں و پیغمبر شمنت - ہمایاں و آے علم و پچہ دتی و داتہ و آہاں
بڑاں پیغمبر و آے جبر و سرا سوگامش کتہ کہ آہے علم و اندگہ ہلوک و

را سر کنت -

سہمی جبر ایش منت کہ پچہ پیغمبران و ابید اندگہ ہلوک و سرا
تہا ہے جبر الی منت کہ آ اللہ و راستیں پیغمبران پچہ بیارت - و پچہ
کہ آے خبر معلوم بوت کہ فلاں مردم اللہ و نیمگ و دیم و انگین
راستیں و حقین پیغمبر و گدا مردم سراے جبر الی بیت - ہرچ گپ و شون
و کہ آدنت ہلوک ہے جبرانی سرا ایمان بیارت ادا آئیے ہرچ و حکم بیندنت
ہرچ راہ و راہ بندے و سرا کہ دت شنت - ہلوک ہم ہمارا بندہ دانی سرا
بڑوت نوں و پچہ کہ تو آے جبرانی مطلب و سر پچہ بوتے گدا ما شماراے
جبر و سر پچہ کنے کہ پیغمبری و اصلیت دت پچہ ات - او پیغمبرانی و پچہ
آرگ و دتیم کجام منت -

پیغمبری و اصلیت

اللہ تعالیٰ و آے دگنیا و تہا پچہ بنی آدم و لوٹ و گزر و واسطہ کہ
ہرچ چیز و پکار بہ بیت پچہ آہاں دت و پیدا کنت -

بنی آدم و را پچہ پیدا ک بوگ و گوں درستیں اسباب و شے و
آے دگنیا و تہا دیم دایک بوت - پچہ ہارگ و دوجم - پچہ اٹکنگ و دو گوش پچہ
م کشک و بوچینگ و شینگین پونز - نیوگین و بدن و پوت و تہا مارگ و
زانت او پچہ راہ و روگ و واسطہ دو پا و - کارکنگ و دوست - او پچہ پکر و
خیال و واسطہ عقل و دماغ او انچو شیں اندگہ بازیں اعضا کہ پچہ آئیے بدن

ۛ زلور تانی سواب ۛ آئیے بدن ۛ تھا اڈگنت گنت اللہ تعالیٰ ۛ ہرچ آچینے
کہ بنی آدم ۛ زندے ۛ داستہ المی ثنت - آئیے بدن ۛ تھا پیدا کتہ کنت
دہدے کہ بنی آدم اے دگینا ۛ تھا پاد ۛ ایر کنت آہرا پہ زندے گوانیگ
ۛ چہ کچ ۛ کیل ۛ گیش اسباب دایگ بیت - چوں کہ گوات - آپ - روشنائی
گل زمین ثنت - مات ۛ سینہ کہ چہ ٹک ۛ پیدا ک لوگ ۛ پیسیر چہ شیر پر ثنت
اڈ انچو آئیے دوستی اڈ محبت کہ مات پت اڈ اندگ سیا د ۛ وارث اڈ ملک مردمانی
دل ۛ تھا ایر کتہ کہ آپ ہزار ناز رد دینگ بیت - پیدا ہر چند کہ آردوان ۛ
مزن لواں بیت - پہ آئیے لوٹ ۛ گزرائی داستہ ہر وڈیں شے اڈ اسباب
آہرا دایگ بیت انچوش گیندگ بیت کہ زمین ۛ آسمان ۛ سمیں زور ۛ
قوت پہ ہمایے زد دینگ ۛ خدمت ۛ داستہ کارنگ ۛ آنت -

انگہ یک گام ۛ دیم تر بردگ اڈا تو گند ۛ کہ دگینا ۛ تھا پہ کارنگ ۛ
ہرچ بوڈ ۛ گہودی کہ پکار بہ بیت - ہمار دست بنی آدم ۛ را دایگ بوتہ کنت
بنی آدم ۛ تھا ہرچ مردم ۛ را پہ بدنی زور ۛ قوت اڈ عقلی ہوش ۛ
سر پد بوگ ۛ زانت اڈ اندگ بازین بودانی تھا پہ ہر چیز اک ۛ باز بودناکی
ۛ را داتہ بلے اے درگت ۛ اللہ تعالیٰ یک عجیں پرک ۛ ایر کتہ آپرک
ایش ثنت کہ درستیں - بودناکی سمیں مردمان ۛ یک وڈاندہ داتہ پرچہ کہ اگر
چوش بوتیں گڈا کسی کسی وار مندگ نہ بوت - کسا کسی پرداہ نہ بوت -
ہمیشا اللہ تعالیٰ سمیں مردمانی ہوور ہوا ریں زلور تانی سواب درستیں بودناکی
مردمانی تھا پیدا کتہ کنت - بلے ہتیں ۛ یک بودناکی ۛ چہ دہمی ۛ

گیش ترداتہ - اواندگہ را پہ دگہیز ۛ تھا گیش بودے داتہ مطلب
ایش بود کہ ہتیں مردم سک بودناک ثنت - اولہتیں کم تر بودناک ثنت
ایشے مشال ایش ایش کہ ہتیں مردے بدن ۛ تھا زور ۛ قوت پہ اندگ
مردمان گیشتر مان - اوسے وڈا بازین مردم یک خاصیں کسب ۛ ہمز
تھا پہ اند ہلوک بودناک تر ثنت پرچہ کہ اندگ ہلوک پہ اے بودناکی ۛ
پہ ازل ۛ زہرانت - انچو دگہ بازین مردمانی تھا عقل ۛ زانکارے ۛ طاقت
پہ اندگراں گیشتر ثنت - ہے ڈولا مانگندیں بازین مردمانی تھا پہ پیدائش
کمانداری ۛ سیپت است - اوسے پیا بازین مردمانی تھا حکم ۛ حاکمی کنگ
ۛ بوڈ ۛ لائق ہست - بازین مردم پہ شہد زبانی ۛ شہد نویسی ۛ نام دابنت
ہتیں مردم انچوشیں حساب زانت بنت کہ آحساب ۛ گران ترین سوااں
انچو صل کنت کہ اندگراں عقل چچ کار نہ کنت دگہ یک انچوشیں مردے
گندیں کہ آدم مردم انچوشیں وڈ وڈیں ایجاد (اڈ) کنت کہ دگینا ۛ
مردم ۛ آئیے ٹاہینگیں چیز ۛ ایجادانی گندگ پہ حیران ۛ سرگردان بیت -
ہے پیا دگہ یک مردے مانگندیں کہ قانود زانتی ۛ تھا آئیے عقل ۛ دماگ
انچو بے مٹ ۛ بے درور ثنت کہ قانود ۛ تھا ہماکتہ در گہیت کہ پہ سالانی
سال ۛ پٹ ۛ پول ۛ رند ہم کسی سر آہاں سر پد نہ بیت -

نوں شر براں کہ اے درستیں بودناکی اللہ تعالیٰ ۛ داہگیں داد
آنت کہ آئی پھرتی مہربانی ۛ ہر کس ۛ را ہمایے وڈ ۛ پیا کم ۛ گیش دانت
پرچہ کہ چچ مردم پیسے سیپت ۛ بود - دتی تہادت پیدا کتہ نہ کنت

اُو نہ کہ اے چیز پر مردم و علم و زانت و پیداک بنت - اے ہمانگی بود
ناکی انت کہ اللہ تعالیٰ و چہ وقی زانتکاری و ہر کس و ہر ہر پیس بود کہ
بولوئیت داتے -

وہرے کہ مردم اللہ تعالیٰ و اے داد و داہشت و سر و پیکر کنت
گڈا اے جبر شر پیدار بیت کہ پہ بنی آدم و دود و زندے داستہ کہ ہرچ
وڈیں بود و لائق و پکار گیشترات - گڈا ہما بود گیشتر مردمانی تھا پیداک
کنگ بیت - اُو ہرچ بود و گزر کہ کم ات - آہنجو کم مردمانی تھا کم پیداک
کنگ بیت - ایٹھ مثال ایش انت کہ سپاہی باز پیداک بیت انچو دقان
دار تراش - آہن کار اواند کہ کسان و داستہ مردم باز پیداک بیت -
بلے علم و دماگی پیکر کنوک اوسیا سی سر وک و اردی کمانداری کنوکیں مردم
باز کم پیداک انت - ہے ڈولا آدم کہ یک فاصیں کسب و ہنز و تہاسک
کواس و زانتکاری انت آہم باز کم پیداک بنت - پرچہ کہ پوشیں ہنرمندیں
مردمانی کار و کار پید - بنی آدم را چہ کر نانی کن چوقی ڈولیں بے منیں
کواس مجے حاجت کنت -

نوں اے جبر پیکر کنگ لولیت کہ دگینا و تہا بنی آدم و زندے و اسوب
مند بوگ و داستہ تہا ہے جبر بس منت کہ آہانی تہا نامدار و لائقیں
صاحب زانت سائنسدان کاریگر قانود زانت اواند کہ ہر وڈیں ہنز و کسب
و کار پیداک بہریت ادبس بلے پوش نہ منت بلکیں چے درستان ستریں
گزر بنی آدم و ایش منت کہ آہانی تہا یک انچوشیں مرد و پیداک بہریت

کہ آدم ہلوک و را ہما تکیں و راستیں راہ پیش پدارہت کہ چہ آراہ و سر و
روگ و مردم وقی پیداک کنوک و بز ان وقی و اہم و پیکر بیار بیت پرچہ کہ اندک
زانت کار ہنجو گشت گون کہ ہلوک و داستہ اے و دگینا و تہا کجام کجام پیز
ہست اوانا ہاں چوں کار بند دنت بلے یک انچوشیں مردم و بہریت کہ آہرا
اے جبر و بگشیگوں کہ آئیے و اہم و مالک کے انت - آہرا کے پیداک کتہ
اوانے پیداک کنگ و مقصد و مطلب چے انت - آئیے و اہم و رضا و منشا
کجام جبر و کار و تہا منت - تاکہ آدمی سچیں زندا پہ ہما مالک و رضا و سر و گوارہ
اداصلیں و نمبرانیں سوب مندی و بگندیت -

ہمیش منت بنی آدم و اصلیں اوچہ درستان ستریں لوٹ و گزر
پرچہ کہ عقل چہ اے جبر و متنگ و انکار کنت کہ وہرے کہ ہما و اہم و مالک و
کہ مے کستر چہ کستریں لوٹ و گزر و پیلہ کنگ بست و بند و کتہ - گڈا چوں
آہنیا مردے پوشیں مزین گزر - بز ان اللہ و راہ و پیشدار و گیں مردے
پیداک کنگ و بے خیال بوتہ -

رانا پوش ہجربوت نہ کنت - پرچہ کہ وہرے کہ اللہ و ہرچ
کسب و ہنز و علم و زانت و تہا انچوشیں نامداریں و بودناکیں و مردم و
پیداک کتہ اوانچوشیں مردے ہم پیداک کتہ کہ آہانی تہا اللہ تعالیٰ
پیکر آرگ و سیپت بوتہ - اللہ تعالیٰ ہے مردمان و دین و شریعت و علم و
زانت چہ وقی جند علم و داتہ - اوانا ہاں و چہ ہے کار و داستہ تہا منتنگ کہ
آہلوک و را دین و دگینا و علم و تعلیم و بہریت - اے ہما مردم انت

۲۲
کہ ما آہان و اللہ نبی و پیغمبر بزان قاصد گشتین۔

پیغمبر و پچہ آرگ

اپنوکہ اندگہ علم و زانت و گہتر و بودیں مردم گوں یک جدائیں
لیک و طبیعت و پیداک بنت۔ ہے وڈا پیغمبر ہم گوں یک گچین و حیل و
عادتیں و پیداک بنت کہ پھر اندگہ جلوک ہار دگ اندے انت۔

پوش کہ پھر یک دوش گوشیں شاعر و شعرائی آفٹنگ پھر اے جر
پداربیت۔ اے مرد و راشاعری و تہا مزین ہست پھر پھر اندگہ مردم
ہر چہم جہد و بکنت پوشیں بے مٹیں شرع پر بست نہ کنت۔ ہے

پہا یک طوطی گفتاریں جبر زانت و یا یک قلمکار یا یا سروک و کار
پدانی سرا حیاں و گور بہ بگن اے درست پھر دتی بے مٹیں کار پداں پچہ آرگ
بنت پر پھر ایشانی تہا ہر کس دتی کار و تہا مزین بود ناکی ظاہر کنت کہ اندگہ

مردم کت نہ کانت۔ ہے حال پیغمبر و گنت۔ پھر پھر آئے عقل و تہا ہما گپ
و جبر کا نیت کہ اندگہ جلوک و دیم و گمان و نہ بنت۔ ۲ اپنوشیں گپ
جنت کہ پھر آئیا ابید دگ کس و جنت نہ کنت۔ آہرچ گپ و سر انچو ہورت

چاری کنت کہ اندگہ مردم سالانی سارے پکے و زندہم ہے جبر و جہلائی و سر
نہ بیت پیشا پیغمبر ہرچی گشتیت ے عقل آہر امنیت ے دل اے شاہری
و دانت کہ اے جبر الی و انچو بہ بیت۔ پھر پھر کہ پھر دگنیاء آزمودہ کاری او

پھر جہاں و پار و تپاس و آئے ہرچ گپ و جبر راست و راہیت۔

بلے اگہ دانت پوشیں جبر و گنگ بلوئیں مگشت نہ کینیں پھر کہ اصلیں گپ ایش انت
کہ پیغمبر و خلعت پھر بنداد و پاک و صاف اہنت۔ ہر ہرچ گپ و کار و تہا راستی چکی و
اشراف مذہب و دست و زودیت آہرچ بر دین گپ نہ جنت۔ و دے ہدیں کار و نہ کنت
آدم نکی و راستی و نیت و دانت۔ آہرچی کہ دگران گشتیت۔ و تہا کار و نہ کنت او
پیش و داریت آئے زندے تہا ہرچ پوشیں مثال و نہ رسیت کہ آئیا و تی گونگیں گپ یا
کارے حلاپ کتہ آئے قول و فعل و تہا و تی جندے ہرچ عرض نیست۔ آہر دگرانی نپ
و شری و راست و نقص و جہاں سکیت بلے پرتی نپ و راست و دگران نقص نہ دانت
پیغمبر و سچیں زند راستی اشراپا امانت داری و زخیالی اوزن و وصلہ بندی و بے مٹ و بے
درویں نمونہ انت۔ آئے زندے تہا ہرچ و دین عیب پھر کہ اے گنگ نہ بیت ہمیشا پھر
اے دوا لیں شریں و سیتانی گنگ و پد و راہیت کہ اے مرد اللہ و راستیں پیغمبر نہبت۔

پیغمبر و گستری کنگ

دوسے کہ اے خبر زانگ بوت کہ فلان مردم و راستیں پیغمبر زانت کہ پھر اللہ و
نیمک دیم دایک بوتہ گدا آئے گپ و جبرانی منگ۔ آئے راہ بندانی و رنگیری و گستری کنگ
الی نیت۔ پھر پھر کہ مردے عقل اے جبر و منیت کہ کو تو یک مردے و پیغمبر نہ مٹے۔ بلے آئے
گپ و جبر و مزور و آئے گستری و نہ کئے۔ پھر پھر کہ پیغمبر و منگ و مول و مراد ہمیش زانت تو لے
جبر و سراجہم بوتے آہرچی گشتیت و ہرچی کنت۔ آہر اللہ و نیمک کنت او پھر ہائے حقی و گشتیت
پیشا نوں تو آئے حلاپ ہرچی بکنے یا گوشے بزان تو اللہ و حلاپ کنگا ہے۔ او ہرچ گپ و حلاپ
بوت آہرچ برقی راست نہ بیت ہمیشا یک مردم و راہ پیغمبر منگ پھر اے جنت پر دت آئے سراجہ
الی بیت کہ پیغمبر گپ و بیٹے کہ سر و تاب و منگ بہ بیت آئے حکم و دم و سر و جہل
بکن۔ توری تو آئے نپ و باہیدہ و سر پر بیٹے یا مہ۔ ہر گپ کہ پھر پیغمبر و نیمک و انت
گدا آئے پھر پیغمبر و نیمک لوگ آئے راست لوگ و دلیل انت کہ ہمیں نپ و باہیدہ او عقلی زانت

آقی علاج کنگ ٹیلہ دانت۔ انجو دین و کار و جبرانت۔ پرچہ شہا اللہ و علم و
 دازمندگ ات او اگر شہاے جبر و لوٹوک ات وقی زندہ اللہ و مرضی و
 راہبندانی و سراگوارزینت او شہاے گوراے جبرانی زانگ و ہج راہ نیست
 گڈا شمارا باید انت کہ شہا اللہ و راستیں و دیم و انگیں پیغمبر و پٹ و لوٹ
 و بہ بت او اے پٹ و لوٹ و تہا پہ مزن ہوشیاری و عقلمندی بہ
 بکنیت۔ پرچہ کہ اکاہ شہا پہ ردی ٹیک ردیں مرصہ و را پیغمبر لیکت۔ گڈا
 آشتا مار دین راہ و بارت بے اکاہ شہا مزینیں پٹ و پول و رند اے جبر
 سدک بوتیت کہ فلاں مردم اللہ و راستیں و دیم و انگیں پیغمبر ات۔ گڈا
 آئیے سرا ترا پیلہ و بیسہ کنگ او آئیے ہرج و کسری کنگ لوٹیت۔

پیغمبر و سرا ایمان آرگ گزر

دہرے کہ تو اے جبر و شری و سی بوت و کہ اسلام و چک و
 راستیں راہ ہا منت کہ پیغمبر و شہا اللہ و گپ و پدا شمارا سر پد بہ کنت
 گڈا تو اے جبر و شر سر پد بے کہ پیغمبر و سرا ایمان آرگ او آئیے حکمانی
 منگ و کسری کنگ پہ سجیں بنی آدم و داستہ المی منت۔ آدم کہ پیغمبر و شہا و انگیں
 راہ او راہبندان پلہ کنت او پہ وقی عقلی و کہ راہبندے در گنجیت۔
 آدم و الما وقی راہ و کنت۔

اے کار و تہا جھوک و ڈوٹیں ردی کنت پوش کہ ہتیں مردم
 پیغمبر و جندا منیت کہ آراست انت۔ بے آئیے سر و ایمان نیاری او نہ

ہر پدی ہمیشی تہا انت نوں اگر یک جبر و شری و مصلحت اتی عقلی بہ بیت گڈا ایسے مطلب اے
 دانت انت کہ ہا گپ و تہا رد و تراپی ناں بکیں ایسے مطلب ہمیش انت
 قی وقی عقل و دمنت۔

ہرچ مردے کہ ہج کسب تہا زانکار نہ منت گڈا ہج کسب و شری
 و گندگی او آئیے سر و جی و سر پد نہ بیت۔ بے اگر ایک کسب و کارے
 گپ و ہمیشا گوش مداریت کہ آئیے سر کسب کارے گپ پر نہ بیت گڈا
 مردم مزینیں بے عقل بیت۔ دگینا و تہا پہ ہر کارے داستہ آئیے زانکار و پکار
 بیت کہ آہے کارا شری و بزارنت۔ دہرے کہ انجو شیں کار زلتے و نیگ
 و گوش و کنت گڈا آئیے کار زانقی و سرا پیلہ و بیسہ کنت او آئیے کار و تہا
 ہج پیما کار نہ داریت۔ پرچہ ہرج مرد کار زانت نہ بیت کہ دگینا و تہا میں
 جیزان و کاران سر پد بوت بہ کنت۔

ہمیشا شہا سجیں عقل و سر پدی پہ ہے گپ و سرا بہ بیت کہ یک
 انجو شیں کو اسیں کسب کار و بہ پٹیت کہ دہرے کہ شمارا یکے بابت اے
 جبر و سدکی بوت کہ آدم کو اسیں کسب کارے۔ گڈا آئیے سرا ہر دوا بیسہ
 کنگ لوٹیت۔ پدا آئیے کارانی سرا ایزاد گرگ او آہرا پہ اے گپ و الم
 کنگ منہ ہج کار و یک پہ یک سر پد نہ کن اے و ڈنہ لوٹیت پرچہ اے چیز
 عقل مندی و نہ منت۔ بکیں نام سر پدی و ات۔ ایسے مثال ایش انت
 کہ دہرے کہ تو وقی معاملہ و وکیل و دست و دایک و بندہ اگر گوں وکیل و
 بحث و تکرار بکنے۔ گڈا وکیل ترا پہ وقی دہرے در کنت اتی کار و نہ
 کنت انجو اگر تو پہ ڈاکٹر و ہرج علاج و پرہیز و داستہ دلیل بہ لوٹے گڈا

کہ آئیے حکماں منینت او آئیے زندگیری ء کنت اے دوڑیں مردم تہنہ
کافر نہینت بلکیں ناسرید او احمق انت۔ پرچہ کہ پیغمبر ء راست زانگ او
پدا آئیے حکماں او پنت ء شونانی نہ مننگ ء مطلب ایش انت آدم
دیدہ او دانستہ دروگ ء پر راستی ء شتر ترلیکیت او دروگ ء ہمرانی ء
کنت۔ گڈا اے جبر ظاہر انت پر ایشا ستریں احمق دگہ نیست۔

دگہ بہتیں مردم گشتنت کہ مارا پیغمبر ء زندگیری کنگ ء ایتیل نیست
پرچہ کہ ماچہ وقی عقل ء زانگ ء حق ء نکچیں راہ ء درگہاں۔ اے جبر
سکیں ذندیں رودے شما حساب ء کتابے علم دانہ شما زانت نکچیں لکیر پر یک
نقطہ ء بگر تا دگر نقطہ ء بیت۔ اندر گہ درستیں لکیر ان کہ توکشے ء درست
چپ ء چوٹ بنت یا دوسری نقطہ ء نہ رسنت۔

ہے حالور راہ ء حق براں دین اسلام ء گنت۔ اے نکچیں راہ بنی آدم
ء را اللہ ء گورا سرکنت۔ علم ء حساب ء راہ بندانی پیمہ۔ اے راہ ہم اللہ ء
گورا سرلوگ تہنا یکیں راہ انت پر ایشا ابید اندر گہ درستیں راہ چپ ء
چوٹیں راہ انت کہ پر آہانی سر ء دروگ ء مردم وقی منزل براں اللہ ء گورا
سرنہ بیت۔

نوں تو پکر یکن پچار کہ ہمارا کہ ترا پر اللہ ء سرکنت آہمارا ات
کہ ترا پیغمبر ء پیشداشت۔ پر ایشا ابید دگہ نکچیں راہ نیست گڈا ہرج
مردم کہ پیغمبر ء پیشداشتگیں راہ ء یلہ بدنت۔ او پر وقی عقل ء زانگ ء
دگہ راہے ء بے پئیت۔ گڈا اے دوڑیں مردم دوپیمے تہا یک پیسے ء زور

بیت۔ اول اے پیم بیت کہ آہرا اللہ ء گورا سرلوگ ء راہ ہج دست نہکیت
اگر برسیت گڈا اپہ مزیں جبال ء چپ ء چوٹیں راہ ء بیت آراہ نکچا نکچ
ہہ اللہ نہ روت۔ گڈا اے پیمہ اے راہ پر آئی بربادی منت پرچہ اے
داڑیں راہ ء مردم گوں مزیں جبال اوکی ء سوری ء دوچار کیت کہ
آسکیانی گڈی پد بربادی منت۔ ہے پیمہ دوہی راہ ء راوگ براں چپ
چوٹیں راہ ء راوگ ہم آئیے احمق ء نادانی ء پد درا کنت پرچہ بے زبانیں
دولت ء ساہ دار ہم چوٹیں اونار برابریں راہ ء یلہ دانت او نکچیں راہ
ء روت۔

گڈا اے دوڑیں مردم ء توچے لیکے کہ آہرا اللہ ء یک نیکیں بندے
نیکی ء شری عولہ پیش داریت۔ بے آاے نیکیں مردمے شون دانگیں
راہ ء نہ روت بلکیں وقی عقل ء شون دانگیں چپ ء چوٹیں راہ پر وقی منزل ء شواہر ہر جہاں بیت۔
اے جبر ء ہرج مردم پر یک چشمانکے ء سر پد بیت۔ بے اگر یک
مردمے لککیں پکر بکنت او پچاریت گڈا سر پد بیت کہ ہرج مردمے کہ
پیغمبر ء سرا ایمان آرگ ء منکر بیت اہرا سچ نیگ سرلوگ ہج راہ نہ رسیت
نہ نکچیں راہ ء او نہ چوٹیں راہے رسیت۔ پرچہ کہ ہرج مردم کہ راستیں
مردمے ء جبر ء مننگ منکر بہ بیت۔ گڈا براں کہ آئیے عقل ء تہا ردی ء
حجابی ء است پیسے سوٹ ء آہر حق او راستی ء وقی دیم ء ترینیت لے
دوڑیں مردم یا کہ سک بے عقل منت یا کہ آانچو پر گروناک ء منکر منت
کہ آئیے دل نیکی ء شری ء یگانی زورگ ء داستہ تیار نہ منت یا کہ آپت

۱۰ پیردکی ہاکوہیں رسم و رواجانی رند پرانی بندی رانت کہ آہانی ملاپ
 ہرچ و دھیں گپ و گوشدارگ و تیار رانت یار کہ آوقی نفس و گلامنت
 آ پیغیر و پنت و شونانی زورگ و پیشا منکر ننت پرچہ نہ یہ پیغیر
 و پنت و شونانی زورگ و انگر گناہ و نار وائیں کارانی در بند بیت اے
 درستیں علت و سوب و انچوشیں انت کہ اگر ایشانی تہا یک سوب و ہم یک
 مردے تہا بہ بیت گڈا آدم و را اللہ و زکی و راہ نہ رعیت۔ اگرچہ درستیں
 سپاں و چ سربیت۔ گڈا اے بوت نہ کنت یک راستیں و نیکیں مردے
 و قی دیم چہ اللہ و نیگ و دیم داگیں نیکیں و راستیں قاصد براں پیغیر
 پنت و شون و بہ ترینیت۔

اے جبر و قی حیا و بدار کہ پیغیر چہ اللہ و نیگ دیم داگیں بنت۔
 پیشا اللہ اے حکم داتہ کہ ہلوک آئے سراجان بیاریت او ہائے کسری
 و کنت۔ اگر کسے پیغیر و سراجان میناریت۔ براں آ اللہ و حاکی و یاگی
 بوت۔ پرچہ ایشے مثال ایش رانت اگر تو یک ملک و تہا نشکے۔ گڈا تر ہا
 حاکم و کسری کنگ و انت اگر تو آہرا حاکم منگ چہ انکار کنے۔ گڈا ایشے
 مطلب ایش بوت کہ تو چہ ہما بادشاہی و یاگی بوتے۔ پرچہ کہ ملک و
 بادشاہی منگ او آئے و اشتگیں حاکم و نہ منگ دو ہدائیں گپ نیست۔
 انچو اللہ او آئے دیم داگیں پیغیر و مثال رانت اللہ تعالیٰ ہمیں ہلوک
 و بنکی وادہ او بادشاہ انت۔ آہادشاہ کہ ہرچ مردے و راہ بنی آدم و
 سرپدی و واسطہ دیم داتہ او آئے کسری کنگ و حکم داتہ۔ ہرچ مردے

سراے جبرالی رانت آہرا راستیں پیغیر بہ منینت۔ او اندگہ درستیں
 راہ و راہبندان یلہ بہ کنت او تہا پیغیر و رند گیری و بہ کنت۔ یہ پیغیر
 حکم و دیم و تریونک کا فرانت۔ پایے آ اللہ و بہ منینت یا مہ منینت۔

پیغیری کسانیں تارتخ

اے جبر و ماشمارا پہ شری و سرپد کنے کہ بنی آدم و تہا چہ پیغیرانی
 آہگ بناہ بوت او پدا اے لڑ و دیم درستان مسترین و گڈی گڈی
 نامدائیں پیغیر وادہ حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم مبارکیں ذات بوت۔
 اے جبر چہ شما چیر نہ رانت کہ اللہ تعالیٰ و چہ درستان پیریک مردے
 پیداک کنت۔ پدا چہ ہے انسان و آئے ہمراہ و سنگت و پیداک کنت کہ
 ایک جنین انت۔ رند پدا چہ ہے یکیں مرد و جنین و براں حضرت آدم و
 بنی بنی حوا و نسل و تمائیں و گینا و تہا شنگ کنت کہ مری چہ حضرت آدم و حوا
 نسل روئے زمین و ہر کنڈا گندگ بیت۔ و گینا و سحیں قومانی راجی زمرے
 او دین و تاریخی قصہ او روایت اے جبر و سرا یک و تپاک انت۔ تمائیں
 انسانی نسل و نیگ چہ یک مردے و بوت۔ پرچہ کہ چہ سائنسی پٹ و
 پول و ہم اے جبر پدورا نہ بوت کہ گل زمین و بعد ابدائیں بہرانی تہا بعدا
 بعدائیں مردم پیداک بوتہ بلکیں کہ سائنسی علم کسٹر زانکارانی نکلان ہمیش
 انت کہ بذات و یک مردے پیداک بوتہ۔ او پدا ہٹے یلکیں مردے نسل
 انت کہ مری و گینا و ہر کنڈا شنگ و تالان انت۔

مرچی گئیں دُورے انسان، کہ مانگندیں اے ہمایکیں مردے نسل
 ثنت کہ ماہ شاماتی زبان، آہرا آدم گشیں۔ پر پہ کہ ہے لفظ، معنی ہم
 انسان بزاں مردم، انت۔ اللہ تعالیٰ مرزین، سرا اولیں پیغمبر حضرت آدم
 و راکت او اہرا حکم، دات کہ دتی اولاد، دین اسلام، سکیں، بدے
 بزاں آہان، اے ببر، پنت و شون، بکن کہ شے، سچیں جہان، و ابہ
 یک، یگانیں خدا، انت۔ ہمیشہ بندگی، بہ کنت دتی سرا ہمایے دیم جہل
 بکنیت۔ مدد و ملک پہ ہمای، یہ لوئیت۔ دگینا، تہا ہمائے رضا، منشاء
 سرا دتی زندا پہ نیکی، انصاف بگوارینیت۔ آگہ شاما، پخوکت کہ ہمایے رضا
 ات گدا شمار داد شمریں رسیت۔ آگہ شاما پہ آئے حکماں دیم تریمت گدا شمار
 سزا سک بدیں رسیت۔

حضرت آدم و او بادگانی تہا ہما کہ گہتر، شتر ترین مردم اتنت
 آہاں دتی پت و پیر و کی پیشداشتگیں راہ و راہبندانی سرگام جنان
 بوتان۔ بے ہرچی کہ ناشر، ناسر پدیں مردماں۔ اللہ تعالیٰ شون دانگیں
 تجکیں راہ و راہیہ دات او دتی نفس و زندگی اشکت۔ پیشا ہرتا و دیں
 گراہی۔ ناشری او میں ملتاں آہانی تہا سبک سبک، رواج گیت لتینا ماہ۔
 روج استال۔ در پک و دار او حیوان و سجدہ کنگ بناہ کت۔ دگہ پیڑے
 مردم و گماں کت کہ گوات آپ۔ آس۔ نادربہای و جان سلامتی او قدرے
 اندگہ تمایں زور و نعمتانی خدا، خدا، خدا، انت۔ پیشا مردم و راہبندانت
 کہ لے درستان دورا دورا سجدہ بہ کنت تاکہ اے پہ مردم دت و راضی

بہ بنت۔ ہے ڈولا پہ ناسر پدی و جاہلی و شرک و بت پرستی و بازین
 راہ و راہبند۔ رواج زوراں بوتنت کہ پہ ہے شرک و بت پرستی و
 بازین دین پیداک بوت۔ اے ہما دُور و باری ات کہ حضرت آدم و
 پسائینک (نسل) دگینا و ہرکنڈا شنگ بوت، گت۔ او بازین ٹک و بولکلی
 تہا بہر بوت گت۔ کہ ہرکس و پہ دت دین و ٹا ہنتگت پیشا ہرکس و دود
 رواج دورا دورا اتنت اپجو کہ ہلوک و اللہ تعالیٰ و جند شمشنگت۔

ہے وڈا آئیے ہما قانو و راہبند کہ حضرت آدم و دتی اولاد اپیش
 داشتگت۔ فراموش گت او دتی نفس و واہگانی زندگی بناگت۔

پیشا آہانی تہا ہر وڈیں خرابیں رسم و رواج پیداک بوت ہر ہمیں
 روگیں اعتقاد او سدک شنگ و تالان بوت۔ شرک و گند و تہا، ہر پرک
 و پتاوس نہ لوگ و سوب و بازین رُو و خرابیں چیزان و شر زانگ بوت
 او باخویش شمریں کار و کردارن و پہ ناسر پدی بد و خراب زانگ بوت۔

پیشا اللہ تعالیٰ نوں دتی قاصد بزاں پیغمبرانی دیم دایک ہرقو
 و اوچتہا بناہ کت۔ آہانی ہلوک راہما تعلیم دات کہ پہ درستان پیسر
 حضرات آدم و ہے سبق ہلوک رادات۔ اے پیغمبران دتی قوماں ہما شمشگین
 سبق پیدا دوات۔ آہاں یک و یگانیں اللہ و زندگی و کستری کنگ و
 پنت و شون اش دات۔ پہ شرک او بت پرستی و بنداش کت۔
 بائلیں رسم و دودان یلہ داما ہینگے جہداش کت۔ او اللہ پاک و وحی
 و رضا و سرا زندے گوازیگ و راہبنداش پیش داشت تجکیں او

راستیں قانو داس اڈکت اوجھے قانو دانی رند گیری کنگ و پنت اش
دات دگینا ہرچ کنڈے دمک و تہا چو کہ چین، ہندوستان، ایران
عراق، مصر و شام چوشیں ملک ڈیہہ نیست کہ او پھ اللہ نیگ و آئیے
قاصد ہاں پیغمبر دیم دایک نہ بوتہ آدرستیں پیغمبرانی دین یکے بوتہ او
آہما دین ات کہ ما آہرا اسلام و نام و پر بند کنان۔ البتہ دینی پنت او
شون او زندے گوزینگ و راہ و راہ بند دورا دورا انت ہرچ قوے و
تہا ہر وڈیں نامر پدی و علم شنگ ات۔ گڈا جابر ابے دور کنگ و جہد بوت
ہرچ وڈیں رو و نا جاییں حیاں و لیکہ کہ رواج گیتلگت جہائیے دور کنگ و دانتہ
جہد کنگ بوت۔

دگینا و شرو عاتی و ہدے کہ قوم راجی زندہ تہا دود و راہیدر
علم و زانت و درگت۔ من اولی منزل و انت۔ گڈا ایشان و پیغمبران
انٹائیں مشرعیات او علم دات بے ہر چندا کہ راجی زند دیم ترا ترقی کناں بوت
علم و ہم گیش بواں بوت گڈا علم و شریعت ہم ہے وڈ پراہ و شتاب بواں

(۱) گیشتر ہلوک ہے گمان و کنت کہ اسلام و بندات پر حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم
بوتہ۔ بے اے جبریک زندیں روی ات کہ پر ہرچ مردے دل در آہک لوئیت ہرچ مردے
والے جبر شرزاںک لوئیت کہ اسلام پر بندات۔ بنی آدم و حقیق دین ات۔ او ہرچ پیغمبر
کہ پر اللہ نیگ و آہما کہ آہرا ہے دین گون بوتہ۔

بوت ہرچ پیغمبر و شریعت او دوی پیغمبر و شریعت و تہا پرک آہاں بوت۔
بے اے پرک و پتادوس ظاہری اتنت۔ مول و مراد دراستانی یکے ات براں
اعتقاد و تہا او اللہ تعالیٰ ذات و سرا سک و یقین۔ عملانی تہا نیکی و ملاقی
او اخیرت و روچے۔ سزا و جزا و سرا بیہ۔ است ات۔

ہلوک و گول لے پیغمبران وڈ وڈیں کار و کردارکت پیسر آہاں
سک جنجال و تکلیف اش کت۔ ہر پیہیں سکی و مصیبت اش آہانی سرا
آورت او پھ آہانی پنت و شوہانی و زورگ منکر بوتنت۔ کسی و راکشت
اش او کسی و را پھ ڈاہیہ و وطن و دراں ڈاہیہ کت۔ بہتیں و راسجیں عمر
و پنت و نصیحت و رند پنچ و وہ انچوشیں مردم دست کیت کہ ایمانش
آورت بے اللہ اے نیکیں بندہاں و ہلوک و را اللہ نیگ و آرگے
کار تہا دہایدہ نہ دات تاکہ آہانی تعلیم و شری و اثر و ظاہر بوت او وزن
مزنیں راج و ہما پیغمبر و دین قبول کت بے اے دورارند گرہی
اونا سر پدی و دگ رنگ و زورت پر پیغمبرانی مرگ و رند آہانی منوکان
دقی پیغمبر و آورتگیں دین او آئیے پنت و شونانی تہا مٹ و بدل کت۔
پیغمبر و آورتگیں کتابانی تہا پر دتی نیگ و ہر وڈیں دروگ و رویں حیاں
و لیکہ ماں کت بندگی و عبادت کنگ و نوکیں راہ بند اڈکت۔ بہتیں و
دقی پیغمبر و سجدہ کنگ بناہ کت بازین و دتی پیغمبر و جندے قالب
و راعدا لیکت۔ بازین و دتی پیغمبر و راعدا و ٹک کت۔ بہتیں و دتی پیغمبر
و را اللہ و داہی و تہا شریدار کت۔ مطلب اے بوت کہ انسان و عجیبیں

کارکت پر پہرہ کہ ہمارے دماں کہ دتی سچیں عمر پہ بت و سجدہ کنگ و حلاف
 جہد و جہد و تہا گوازیمنت او بتان یردشت - ہلوک و پدا ہما ہانی بُت
 جوڈ کُت و سجدہ کنگ و لگیتنت ہرچ شریعت و کہ پیغبران دتی اُمتان
 دات گنت آہان و مٹ و بدل اش کت اوچہ دت عب عیسی گپ و
 قصہ اش ماں کت کہ بندے او اللہ قانو و تہا ہرچ پرک نہ بوت - کہ
 پہ پیغبر و مرگ و اولہتیں کرن رند اے جبر و زانگ و ہرچ اسباب پشت
 نہ کپت کہ مردم اے چیز ایزانت کہ پیغبر و اصلیں شریعت او تعلیم کجام
 ات - او پہ پیغبر و رند ہلوک و آئے شریعت و تہا پہ دت سچے
 ماں کت و پیغبرانی جندے زندے مال و احوال ہم قصہ و روایتانی تہا
 انجو گار و گسار انت - کہ آہانی زندے بابت ہرچ چیز باور لوگ و لائق نہ
 انت بلے اے درگت و پیغبرانی سچیں جہد و کوشش پہک و پہک
 بر باد نہ بوتگنت - درستیں رد و ترا بیاں باوجود چیز نہ چیز و حقین پنت و

۱۔ اے جبر و انوک و زانکاراں و سر پہرہ - لوگ لوہیت پیغبرانی اتان دتی
 اصلیں دین (اسلام) و را انجو ہو تو رکھتے ہما دین و ایش ناہیتگنت کہ مری آدتی
 دُورا دُورابن نام و تولاں من دگینا و تہا ظاہر انت - جوش کہ حضرت عیسیٰ کہ ہر دین
 و تعلیم دات آدین پہ اسلام و دن نہ بیت - بلے پہ آتی رند آئے منو کاں حضرت سلی
 جندار معبود اش کُت او گول آئے و اگلیں پتان و گاہتیں جبر اش ہو رکت او دین و
 ٹا ہیتش کہ مری نام «عیسائیت انت»۔

شون او حکم ہرچ قوے تہا پشت کپتہ - جوش بزاں اللہ و ہدایت او
 آخرت و زندہ بابت سیک و یقین ڈوے نہ ڈولی و تھیں راج و قومان
 تہا شنگ بوت پیشا دگینا تہا نیکی راستی و اشرافی و ہتیں راہ بند
 منگ بوتگنت - او تھیں پیغبران دتی قوم و را پہلے
 خبر و داست تیار کتہ اگ دگینا تہا یک انجوشیں دین و شنگ کنگ بہ
 بیت کہ آدین بید کہ پہ پرک تھاس و سچیں بنی آدم و دین بہ بیت -
 انجو کہ جہد و پیسر ماشا راگشتگوں کہ بندات ہرچ قوے و تہا جہد اہدا
 پیغبر انگنت او آ پیغبرانی دعوت و تعلیم تہا پہ دتی ٹک و بوکے داستات
 پہرہ کہ آ دہا تھیں راج و قوم پہرہ یک و گہر دور دور انت - آسانی تہا ہر گیش
 گند و نند نیستہ - جہر زان کہ ہر قوم دتی چاکر دے تہا بند ات - گہر انجوشیں
 حالورے و یک پیم و یک دُویں دین و تعلیم من سچیں قوم و راہانی تہا
 شنگ بوگ سنگیں گرانی جبر ات - پہرہ کہ ہرچ قوم و زندے گوازیگ
 و راہ و راہ بند و دود و ربیدگ درست جہ اندگ قوے راہ و راہ بند
 چار و گ انت - جہلی و نا سر پہرہ پہرہ کچ و کیل و گیش ات - پیشا اے
 جہلی و نا زانتی و سوب دین و تہا اعتقاد و جیل او عاد تانی کہ ہرچ رد و
 جہرانی و کہ پیداک بوت - ہما غربانی ہرچ دُور و باری و من ہر قوے تہا
 جہا جہا میں شگلے و پیداک بوت - پیشا اے جہرانی بوت کہ اللہ تعالیٰ
 و قاصد بزان پیغبر و دتی قوم و را گچینین و پنت و شون بدینت - او آہانی
 تہا شنگ بوتگلیں رد و ناہمین رسم و رواج او حیاں و لیکے بدل و اصلیں و

شریں جیالاں شوں بہ دنت تاکہ جھلوک ء دل سبک سبک چہا جابلے بلبل
 بردت ادا آہانی بدل ء شریں ادا بے مٹیں راہبندانی رند گیری ء نباہ
 بکنت - پیغمبروتی امت ء را اپنچو سر سوچ کنت - اپنچو کہ مات ٹھک ء
 رددینک ء (تربیت) واہدا سر سوچ کنت توں فدا بزانے اے دزم
 ء قوامی سر پدی اوز انکار ء تہا چنچو کرانی کرن گوزاں لوگ ء رند ہسا
 دور ء باری اٹک بنی آدم من عقل ء زانت ء درگت ء مزین بوت - اوچہ
 کودکی ء عمر مزین بوت عاقل ء بالغ بوت - راجی زندے ء تہا من بے ء
 شکر کشت ء کشار ادا اندگہ زمانی تہا گوں اندگہ قوم ء راہانی ہسری ء کنت
 چین ء جاپان ء بگرتا یورپ ء افریقہ ء دور ء در حبیب ملک ء ڈیساں چہ
 خصلی ء آپی راہاں ردا آناہ بوت - گیشتر قوامی تہا دانگ ء زانگ اوندشتہ
 درگت ء کار نیگیج بوت - راجی زندے تہا ازم ء زانت شینگ بوگ
 ادا علمی لیکہ - راہانی نیام ء مٹ ء بدل بوتنت - مزین مزین اونا مارین
 شہسوار پیداک بوتنت کہ آہان مزین ملک فتح کت اودتی ماکھی ادا
 بادشاہی بود کت ادا بازیں ملک ء قوامی ء یک سیاسی راجی زندے تہا یک
 تپاک اش کت - اے دواہما دوی ء نار سائی کہ پیسیری قوامی ء تہا بوتہ
 گت ہما چیز مبتگ کم کم ء ہلاس بان بوت - ہمیشا اے خبر آسان بوت -
 دین اسلام ء یکیں تعلیم و شریعت چہ سچیں دگینا ء دیم دایگ بہریت -
 چہ مرجی ء دودھزار ء پنجاہ سال پیشتر بنی آدم اپنچو کاس بوتہ گت
 کہ آدت یک ہووین دین ء لو لوک ات - بودھ مت اگہ چہ دت یک سر

مرجیں دین نہرات ایشیہ تہا ہتیں شرین پنت ادا ہبندے است بے پراہم اے
 دین چہ ہندوستان ابید یک یناگے ء چین ء جاپان ادا دوی کنت ڈاچہ
 ادا گانستان ء بگرتا بخارا ء شنگ بوت - چہ ایشی ء اوتہیں کرن ء رند عیسائی
 دین دوی بوت - بید کہ پھٹک ء شہبہ ء اے جبر منگی انت کہ حضرت عیسیٰ
 علیہ السلام ء اسلام ء تعلیم ء را آدت بے چہ آئی ء رند جھلوک ء اے تعلیم
 را زورت عیسائیت نام ء سرا یک نامائیں دین ء مابینت ایش - ادا
 پراہم نامائیں دین اش چہ ایران ء طوران بگرتا یورپ ء بگرتا یورپ
 ء جنگلان شنگ کت - ہمیشا اے کار ء کار پدا ادا جبر ء حال دت اے جبر
 پدا دراکانت کہ ادا دوا دگینا گزر چہ بنی آدم ء داستہ یک انجیں ہووین
 دین ء لو لوک آتنت کہ سچیں جھلوک ء گزراں پیلہ بہ کنت - ادا آہانی اے
 جبر لوٹ چہ اے جبر ء زانگ بوت کہ وہلے کہ آہان ء مرجیں ء کالمیں
 دین کہ دست نہ کیت گدا آہان نامائیں ادا نار سیدہ دین ء بنی آدم ء تہا
 شنگ کنگ بناہ کت -

حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم ء نبوت بزاں پیغمبری

اے ہما دور زمانے گپ ء کہ ماجنیں ہما و ہدات کہ چہ سچیں جیان ادا
 ٹھیں بنی آدم ء داستہ کہ یک پیغمبر ء ماعرب ء ڈلہیہ پیداک کنگ بوت
 آئے واہہ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم ات من عرب ء تبر ء بیابانی دتہا چو
 روج ء در پشیت - آہا رادین اسلام ء مرجیں ء کالمیں قانو دے راہبند دت

اوپہ اے کار، نامینگ بود کہ آہے دین من عجیب جہاں، تہا شنگ بہ کنت۔

اگہ تو دگینا، نقشہ، سراچاں شانک بدے گڈا تو زانے اوسر پہے کہ پہ سہیں جہاں، پیغمبری بزبان قاصدی، داستہ، عرب، ڈھیہ پہ درستیں گل زمین، ڈیہاں شتر تر، مناسب ترین جاگہ، ہیچ نسبت پر پہ کہ اے ملک ایشا، افریقہ، میانجی، انت۔ پورپ ہم بود اسک دور، نہ انت آوہد، زمانہ، یورپ، دیم روگیں قوم یورپ زرباری دگ جہہ مندر آنت۔ لے دگ جہہ عربستان انچونزدیک ات۔ انچو کہ ہندوستان۔

آدور، باری، گوستگیں تاریخ، دانگ پہ لے جبر شری، زانگ بیت کہ پہ لے نبوت، داستہ آوہا جہہ عرب قوم، گہتر دگ، ہیچ قوم نیست ات پر پہ کہ اندگ مزین قوماں دق زدرارا چکاس تگت، نوں بے سدرہ بوتہ گانت۔ عرب قوم آوہا تازہ دم ات۔ پہ اندگ قومانی زندے راجی

یکہدی، راجی حیل، عادت حراب بوتہ گانت بے عرب قوم، تہا اے دہرا ہیچ پوشیں راجی زندے نیست کہ آئے سوب، عرب قوم، رایش، نوش، اوارام دوست، ہماں تادان بہ کنت۔ سن عیسوی، ششمی کرن، عرب جہہ آوہدے بودناک، دیم روگیں قومانی خرابیں ملتان، ہو آدینک، صاف، پاک آنت۔ جبرہ مطلب ایش انت کہ ہر ہیچ شریں سیپت، کہ پہ یک قومے داستہ المی انت کہ ہما درستیں سیپت آوہدے عرب قوم، تہا ماں انت آدلاور۔ نہ جبرس سخی۔ ہماندار۔ دق قول، سرا، اوشٹوک۔ آزاد خیال او آبوی پسند انت

آہیچ قومے غلام، زیر دست نہ آنت۔ پہ دق لچ وغیرت، داستہ سر دایک سک ارزان ات۔ سکیں ستادہیں زندے ہدا، نہ آنت عیش، آرام، زامش نہ زانت۔ البت لے جبر، تہا ہیچ شک نہ ات کہ آتانی تہا بازین بدے گندیں رسم رواج است ات۔ بے عقین جبر ایش انت کہ پہ دہزار ہیچ صد سال، پہ آہانی گورا ہیچ پیغمبر دیم دایک نہ بوتہ کت پمیشا لے خرابیاں رواج گپتہ گت۔ نہ کہ آہانی نیما دگہ انچوشیں مردک، پیداک بوتہ گت کہ آہانی حیل، عاداتاں شریکنت او بودناک، دیم رومی، نینگ دلوکش بہ کناہنیت کہ کرناں کرن بر دیا بانانی تہا پہ آزادی، زندے گوازیگ، سوب آہانی تہا نادانگی، ناسریدی، رواج گپت۔ آدق جاہلی، تہا انچو ناسرید بوتہ گنت کہ آہان جہہ جاہلی، تہاری، درکنگ پہ ہمک مردے دس، گشاد، گیش ات۔ بے گوں ہے بدیں سیتانی ہو ری، اے سپیت ہم آہانی تہا ہستہ کہ یک کو اس، سر پدیں مردے آہانی پہ گہتری، سر پدی، داستہ جہد بہ کنت۔ گڈا پہ ہے مردے شریں پنت، سوہانی اثر اگہ پہ یک جوانیں، شریں مول، مراد، داستہ دگینا، سر، چیرکانت پہ دیریں بنی صلی اللہ علیہ وسلم، شکلیں شریعت، شنگ کنگ، داستہ انچوشیں دلاور، دقایں دنا پکار ات۔

۱۔ حضرت ابراہیم و حضرت اسماعیل زمانہ او دور پر حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم، دہزار ہیچ صد سال پیشہ، گوستگ۔ پہ اے دارجیں مدت، دگہ ہیچ پیغمبر عربستان، پیداک نہ بوتہ کت

عربی زبان و بچار ہرچیم کہ تو اے زبان معنی و مقصد ان پکارے
یا کہ اے زبان علم و ادب چکاسے۔ گڈا ترا اے جبر شمر گندک و کیت کہ پہ
شر میں خیال و لیکہانی در شان لنگ او غذائی علم بزان کلام الہی و مطلب و
معنی تانی چلی و بار گیتی و گولوش لسانی بیاں لنگ واسطہ کہ دل و تھا تاثر
پیدا کہ بہ کنت۔ چہ اے زبان بہتر و شتر تر دگہ ہیج زبان نیست پر چہ کہ
اے زبان و شکیں و کونڈیں جملہ بانی تھا زند و زندیں گوش تانگ و معنی
و مطلب ظاہر بیت۔ پدا ایشانی تھا انجوشیں اثر بیت کہ چو سمبوکیں تیرا دل
و درنت۔ انجو پر سوزانہ کہ گوں او شکنگ و مردم و دہیت۔ پیشا تر آن مجید
و دودیں کتاب و واسطہ انجوشیں زبان پکارا ت۔

اے اللہ تعالیٰ مزین دانائی و مہربانی و کہ پہ سبیں جہاں و بغیری
بزان قاصدی و واسطہ ملک و عرب و خشک و ہناریں و کار گیتی۔ نوں
ما شمارا گوشنگوں کہ آبرگ و مبارکیں ذات کہ پہ اے کار و واسطہ گپیں لنگ
بو تہ گت۔ آوت چو نیں بے مٹ و بے درو دیں ذات و ات۔

نبوت محمدی و دلیل

یک ساعت و چمان ایک ہزار و چار صد سال پشتا شاک و دے او
بچار کہ آدہا و گینا و تھا نہ تار و ٹیل فون ہست ات نہ کہ ریل موٹل نہ چھاپ
جاہے ہست ات کہ عالیاک و جتا کہ و یا کتاب و چھاپ و شنگ بوتیں
نہ کہ سبیل و سوادے آسودگی و آرام کہ مرچی اڈ بو تہ گنت ہستنت۔ او

یک ملکہ و چہ و دوہی ملک و راوگ و آہگ و ماہانی سفر گوز نیک بوت۔ اے جادو
عربستان و گینا و تھا چہ درستان سسنگ و دور و گستا ات۔ اے جبر
یک ات کہ عربستان چپ و چاگردا۔ ایمان۔ روم و مصر و ملک آتنت کہ
اے ڈیہانی تھا دانگ و زانگ و درگت و مکلیں ویم ری بوتہ گت۔
بلے ریگ و مزین کوہ ہاں عربستان و را چہ کش و پھناد و ملک و
ڈیہاں گستا لگت عرب دیاریاں پہ بے و شر و عاظر و او شترانی سرا
ماہانی منزلاں و گوز نیت و کش و پھناد وے ملکاں شنت بلے لوگ و آہگ
گند و خند تہنا تہ مال و بہا و سیم و ات۔ عربستان و تہاوت ہیج شر میں
راجی زندے نیست۔ نہ دانگ جاہے است۔ او نہ کہ کتاب جاہ و ہست۔ نہ
مہلوک و تھا پہ دانگ و زانگ مزین۔ حب و داگے ہست۔ درستیں ملک و
تہا صابی ہتیں مردم آتنت کہ آتاں نبشتہ و دانگ زانت۔ بلے آہم ہیجو
زانت کار نہ یقنت کہ آوہرے ہر علم و زانت و بزانت و سر پر بہ
بنت۔ عربانی تہا نہ حکم و سر جہیں و اجہی و حاکی و ہست نہ کہ قانونے
ہست کہ آئیے زند گیری و بکنت۔ ہرچ لگ و راج و قی دگے عالم و ت
ات۔ ہر کند اپہ دلجی لٹ و پل بوت۔ ہرنیک و زورے و اجہی ات
د ت من و تہ جنگ و چوب او گشت کشا ہرچ و ہر بوت۔ بنی آدم و
ساہ و راچ قیمت نیست۔ ہر کسی دست راسیت دوہی و گردن و جت
او آئیے مال و مڈی و یرت۔ شر گندی و اشراپی و نام آہانی گورانیستہ
بدکاری شراب و جو اے وورات۔ بے حیائی ہماہر و رستگت کہ

یکے دیگر، دیم، برہنگ، بوگ، عیب، میار نہ بیت جنین، ہم گوی ہنکی
 بیت اللہ طواف کت بے اے جبرہش، میار نہ زانت - ایشانی تھا
 حلال، حرام، بیچ پرک نیستہ - عربانی وت سری (آزادی) ہاکسکس
 سر بوت گت کہ آفون بیچ وڈیں قانود، راہ بندے رند گیری لنگ، تیار نہ
 میتنت او نہ کہ دگہ ملکے کستری لنگ، راضی آتنت انچو باہلی، نہ سربہ
 آتنت کہ سبیں قوم، ووقی جندے تراشتگیں جہاں، سجدہ کت اودوقی کار
 دبرش لیکت تننت راہ رواجی ہرج ترپوک، ہلوناکیں سنگ، عدلیت اش، مادان
 ہمو دا آہر سجدہ اش کت بز ان ہما سر کہ بیچ کسی دیم، جہل نہ بوت آسر
 سنگ، وڈوکانی دیم، جہل بوت پرچہ کہ آہانی گمان ہمیش ات کہ لے
 سنگ، وڈوک آہانی دستگیری، کنان -

لے وڈیں حال، لے ہمیں قومے تہلیکے گہین مردے پیراک
 بیت بت، چہ آئے پیراک، بوگ، پیسیر دفات کنت - چہ مات اود پیراک
 ساہگ، چہ کسان، وڈوک، زبہر بیت - مطلب ایش، انت کہ آپہ کسان،
 پورہ، بیت - پیشا پوشیں بڑگی، وڈوسی، تہاک آہر، بیچ وڈیں ناز و ترم
 و تہ بیت نہ رسیت - کیچو کہ پاد، وڈگام، گیت گوں ووقی ہم گنگلان پس چارنت
 درنائی، من بے، وڈشر، وڈگوش بوت - نند، وڈینا وڈمجلس، وڈیلوان،
 گوں ہما عربان ات کہ آہانی مال، وڈاوال، وڈشما پیسیر، وڈسی ات - وڈانگ،
 نشہ، وڈنام، آئینا زانت سبے آئے جیل، وڈعادت جیال، وڈلیک، خصلت
 سیپت چہ قومے اند کہ مردماں، وڈا تمنت آئینا بیچ برودگ نہ بست -

بیچ مردم چہ آئے زبان یا چہ دست آزار نہ بوت - ایک، پچویش ووش
 لسان - میار میل، وڈرم طبعین مردے ات کہ مہلوک یہ آئے گپ، جبران ہر وناک
 بوتنت آئینا پناہائیں وڈاں کسی یک کلدار نہ وارت - آئے ایمانداری
 سیپت ایش ات کہ مہلوک، ووقی قیمتیں مال، اسباب آئے گورا ایرکتان
 تاکہ پلکارگ بہ بنت آئینا مہلوک، امانتاں، وڈوقی ساہ، وڈپکارت سبیں قوم
 وڈرا آئے امانت داری، وڈسرا بیسہ ات پیشا سبیں قوم، آہرا این بز ان
 امانت دار، وڈنام، وڈتورا کت آئینا غیرت دار، ات - طفل، وڈوک، وڈی
 چہ رند کس آہرا پناہ داری، وڈبے پردگی نہ دیستگت آئے اشراپی وصال
 ایش ات کہ گوں بد، وڈناشریں مردمانی تہا، وڈوست، وڈمزن بوت - بے
 چہ وڈیں گندگی، وڈراہ بندی، وڈپاک، وڈصاف ات - آئے ہرج کار
 چہ راہ بند ات آئے دل گوں ہرس، وڈپہک ات - پیشا وڈہے کہ آہی
 ووقی قوم، وڈرا پناہ جنگ، وڈجیرھ اولٹ، وڈپل، وڈدست، آئے دل سک
 تیر کہ بوت - جنگ، وڈجیرھانی وڈہا آئینا تپاکی، وڈصلح، وڈجہد کت - آہر کسی
 مرک، وڈزنداد سکی، وڈسوری، ہور ات - پورہ، وڈجنوزامانی مدد، وڈملک
 وکت - گزنگان، وڈنان، وڈات - مسازانی، وڈمانی، وکت - آہر کسی دوست
 ات - آئینا پناہ وڈگرافی، وڈاتہ سکی، وڈجنگال، وڈگیبت - کیچو وڈانا، وڈمقلندات
 کہ بت پرستیں قومے تہا، وڈشتگت - بے چہ بتاں، وڈمیزار ات - آئے سرچہ
 بندگی، وڈکستری، وڈرکت، وڈبیچ مخلوق، وڈیم جہل نہ بوت - آئے دل، وڈزانت کہ
 زمین، وڈآسمانی، وڈتہا ہرج گندگ بیت، آہانی تہا بیچ چیز سجدہ لنگ، وڈلائق

نہ انت۔ آئیے دل اے جبر و شاییدی دات کہ خدا یک و یگانہ انت
اویہما لائق سجدہ انت۔ آہرا شریدار نیست ہمے در داگیں مرد اے
دوڑیں ہا بلیں قومے تھا انجو گندگ بود۔ گئے سنگائی تھا تر پو کیں الماس
و یاکہ من نجیں شپ و روشناہیں چراگ انت۔

گود کی و بگر تا چہل سال و عمر بے عیب و اشراپیں زندہ گوارینگ
و رند اے کہیں مرد و دل پہ دتی پاگرد و دشنگ بوتگیں تھاری و بلی و
بے ہیر بیت۔ و ت و راہہ باہلی۔ بد کرداری۔ گراہی۔ شرک و بت پرستی
و زما در کنگ لوٹیت پرچہ کہ اوسے و ہج کار و کردار آئیے دل و تب و
واہنگائی پیمانہ انت پیشا آدھے دھڑے پہ مکہ شہر و راحت دور غار و
تھا پہ دلجی و ایمنی نشست و ہتیں روچے پہ تنہا گوارینت۔ پشند و تن
پلگ کشی و کت۔ اودتی دل و روح و راگیشتر پاک و صاف او ایمن
کت۔ جہان و کارگل و سراپکر و خیال کت کہ ایشے و اہم کے انت انجوشیں
نور و پٹ و لوٹ و ات کہ پہ نور شہم و دتی پاگرد و دشنگ بوتگیں تھاری
و دور بہ کنت۔ آ انجوشیں دس و گشا و لوٹیت کہ ہمیش و ہمیشہ سرا
آ اے پلٹیت و فسادیں جہان و اصلاح و کنت۔

انا گاہ و اے کہیں مردے حال دگ و دل بوت۔ آئیے دل پہ
ہما نور و شہم و روشنا بوت کہ آہمے نور و نوٹوک ات۔ آئیے استخوان پہ
ہما زور و طاقت و پڑ بوت کہ ہمد پیر نیست۔ نوں آ غار و تنہائی
و یلہ دنت و در کیت و دتی قوم و توار پرہنت کہ گوشتیت کہ لے بتاں

کہ شام سجدہ کات۔ اے شمارا ہج نپ و متاوان دات نہ کلت ایشانی ہجو
کنگ و یلہ داہت اے ماہ روح۔ استال۔ زمین و آسمانی و آہانی تھا
ہر چیز یک خداے ہلوک انت کہ ایک و یگانہ انت۔ ہما خدا شے
پیداگ کنوک روزی۔ گودک۔ کشوک و زندہ کنوک انت۔ پیشا اندگ
درستان یلہ بدہمت و ہماے بندی و کنت پہ ہما یثاوتی حاجان و لوٹیت
کہ دایک و لائق انت۔ دوزی۔ لٹ و پیل۔ شراب۔ جوا و اندگ تمامیں
میں کار گناہ انت۔ و تارا پہ ایشا بچداہت راستبازی کنت۔ گوں
ہر کس و انصاف کنت ناتی کس و مہ کشیت۔ کسی مال و پہ ظلم و زور
مہ بریت۔ ہر چیز زور و پہ حق بزور ہرچی دلبے پہ حق بدے۔ شہل
درست انسان ات اوسحیں انسان برابر انت۔ کس پہ کس شر تر نہ انت
مزی و اشراپ نہ پہ ذات و نسب انت و نہ کہ پہ رنگ و دانگ و مال و
مڈی انت یکیں مزن نامی و اشراپ پہ خدا ترسی و نیکی و پاکبازی و ات
ہر مرد کہ پہ اللہ و ترسیت و نیکو کار و بیت۔ ہما پہ درساں شر تر و
عزت دار تر انت۔ بزاں ہر کس گیشتر پہ اللہ و ترسیت ہما پہ درستانی
گیش شرفدار و عزت مند انت۔ اگر کے تھا اے سیت نیست بزان
آ مردم ہج و نہ انت۔ مرک و رند درساں اللہ و دیم حاضر بوگ انت
آعادلیں بادشاہ و کرانہ سفارش کار و دنت نہ دوستی و لالچ کار کیت
نہ کہ او دا کے ذات و نسب و جہت بیت۔ بلکیں او دا کہ ہمزے مردم
و رانپ دات کنت آپتیز مردے ایمان و نیکیں عمل انت او دا ہر کس و